Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 426
Marți 27 mai 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Buna întreținere a culturilor, sarcină de mare însemnătate

In atenția viticultorilor

Ploile căzute în ultima vreme în unele părți ale țării precum și temperatura destul de ridicată din această perioadă au înlesnit dezvoltarea și atacul manei la vița de vie.

Avînd în vedere că ne găsim în preajma înfloritului viței cînd un stropit aplicat la vreme poate asigura protecția ciorchinelor contra manei, este necesar să se treacă imediat la aplicarea generală a stropitului atît la vița altoită cît și la cea indigenă.

Stropitul se va face cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,5 la sută. Pentru aplicarea restului de stropiri sfătuim pe podgoreni să țină o strînsă legătură cu stațiunile de avertizarea manei.

INGRIJESC PORUMBUL

La stațiunea experimentală pentru cultura porumbului din comuna Podul Iloaiei, regiunea Iași, lucrările de întreținere a culturilor sînt mult avansate. Pînă în prezent au fost lucrate cu sapa rotativă 255 ha porumb, cu cultivatorul 83 de ha iar manual peste 30 ha.

Produc soiuri valoroase de legume

In vederea creării a noi soiuri de legume mai productive adaptate condițiilor țării noastre stațiunile experimentale agricole sînt chemate să aducă o contribuție de seamă.

In fotografie: inginerul Emil Tălpălaru împreună cu tehnicianul Creciun Ion de la I.C.A.R. Țigănești, raionul Snagov, analizează stadiul de dezvoltare a plantelor de conopidă în lotul de experiență al stațiunii.

Oameni VREDNICI

În zare peste tot, dealuri. Aci, o tarla întinsă pe o albie uriașă, pe care a răsărit porumbul hibrid, înălțîndu-și foile ca niște aripioare verzi de libelulă. Dinspre capătul din dreapta al tarlalei, înaintează un tractor UTOS, cu cultivator suspendat. Din stînga, pe altă fîșie, vine alt agregat. În urma mașinilor, printre rîndurile drepte de porumb — semănat la distanță de 70 cm între ele, — rămîn dîre negre și paralele. Ghiarele cultivatoarelor zgîrie crusta formată la suprafață și scormonesc pămîntul, care parcă abureste ușor.

Il privesc cu atenție pe tractoristul Chiruș Ilie care trece acum cu tractorul prin dreptul meu. Se uită deseori în urmă, încruntînd sprincenele. Alteori, curios, își aruncă privirea spre locul unde prășește tovarășul său din brigadă, Ciornea Niculae.

Șeful de secție, Anea Ion, îmi arată vesel rîndurile prășite: lucru bun, fără nici o plăntuță tăiată. Se vede bine că tractoriștii au deprins temeinic cum trebuie să lucreze cu noile mașini. De altfel, cu o zi mai înainte — prima la această lucrare — ei prășiseră cîte 7 hectare și jumătate.

De la șeful secției aflu că gospodăria de stat de aici, din comuna Dîngeni, regiunea Suceava, acordă toată atenția îngrijirii culturilor. În prima jumătate a lunii mai, de pildă, a fost oprit un atac de zabrus ce apăruse în grîu, prăfuindu-se culturile cu hexacloran. Tot în această perioadă, s-au făcut două prăfuiri și la cultura de cînepă, împotriva puricilor.

În ultimele zile, s-a început plivitul grîului la secția Buhăceni. Lucrarea se execută sub supravegherea brigadierului Ursache Dumitru, un om pretențios, care nu admite să se lase o buruiană cît de mică în grîu. În sfîrșit, s-a început și stropitul cu zeamă bordeleză a celor 10 hectare cu vie, folosindu-se 10 vermorele.

...Cînd am ajuns la sediul gospodăriei, începuse ploaia. Dar dinspre vale, încă se auzea păcănitul tractoarelor care continuau prășitul porumbului.

I. ALEXANDRU

O PRAȘILĂ face cît o ploaie bună

În ultimele săptămîni a început să se desfășoare și în raionul Focșani acțiunea de îngrijire a culturilor. Unii țărani muncitori din satele și comunele raionului muncesc cu mult spor la aceste lucrări. Săptămîna trecută, bunăoară, tarlaua cu grîu a întovărășirii „Mihai Viteazu" din comuna Golești era împînzită de oameni care ieșiseră la plivitul grîului. De asemenea, membrii întovărășirii „Steagul Roșu" din comuna Slobozia-Ciorăști au prășit aproape jumătate din suprafața cultivată cu porumb. Și colectiviștii din Mărtinești au executat prașila I-a la sfecla de zahăr, cartofi și porumb pe suprafețe întinse.

Pe raion însă situația întreținerii culturilor nu este de loc mulțumitoare. Pînă acum cîteva zile din suprafața de peste 27.000 de ha cultivate cu porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și cartofi, fuseseră prășite numai 351 de ha. In gospodăriile agricole colective, întovărășiri și mai ales în sectorul individual prășitul este mult întîrziat. In ziua de 23 mai, am trecut pe la punctul Cotești, unde se află așezată tarlaua gospodăriei agricole colective din com. Golești. Plantele de sfeclă de zahăr, soia și porumb abia se mai puteau deosebi din buruieni și cu toate acestea nu fusese prășit nici măcar un singur rînd. Situații asemănătoare se pot întîlni și în alte comune ale raionului ca: Slobozia-Ciorăști, Risipiți, Făurei, Vînători etc.

In ultima vreme timpul s-a menținut secetos aproape pe tot cuprinsul raionului Focșani. In unele locuri buruienile și scoarța formată din cauza uscăciunii stingheresc foarte mult creșterea și dezvoltarea tinerelor plante. Intîrzierea lucrărilor de îngrijire a culturilor nu poate duce decît la micșorarea recoltelor. Este necesar deci ca organele agricole și de stat de la raion și comune să desfășoare o activitate mai vie și mai organizată în scopul mobilizării masive a țăranilor muncitori la întreținerea culturilor și îndeosebi la prășit. Experiența unităților agricole fruntașe arată că o prașilă făcută la vreme face tot atît cît și o ploaie bună.

F. NICULAE

Fruntași

În raionul Buzău însămînțarea culturilor prășitoare, pe o suprafață de peste 43.500 ha., s-a terminat la data de 12 mai. Paralel cu însămînțările s-a acordat atenție și întreținerii culturilor. Pînă mai zilele trecute au fost plivite mai bine de 90 la sută din păioase. O grijă deosebită s-a dat și combaterii dăunătorilor, care au apărut la diferite culturi. La grîu, bunăoară, s-a executat combaterea gîndacului ghebos cu Hexacloran pe 572 ha., și a fost oprit atacul gărgăriței sfeclei pe 452 ha.

Lipsa ploii și vînturile puternice din ultima vreme au uscat pămîntul împiedicînd în mare măsură buna dezvoltare a plantelor. Acest neajuns este combătut în mare măsură prin efectuarea prășitului. In aceste zile pe ogoarele raionului Buzău mișună mii de oameni înarmați cu sape și cultivatoare care sfarmă crusta și distrug buruienile lăsînd în urma lor pămîntul afînat. Pînă acum în raionul Buzău au fost prășite 8.922 ha. de porumb, 1.237 ha. floarea-soarelui, 781 ha. de sfeclă de zahăr, 362 ha. de cartofi și alte culturi.

Dintre fruntașii în muncile de întreținere a culturilor, se cuvine a fi evidențiați colectiviștii din Gherăseni, care au prășit 100 de ha. de porumb, 25 ha. de floarea-soarelui, 10 ha. de sfeclă de zahăr și 5 ha. de cartofi, colectiviștii din Tăbărăști, cei din Găvănești și Vernești, întovărășiții din Șaringa care au terminat aproape în întregime prima prașilă la toate culturile. Cu multă hărnicie au muncit și tractoriștii Constantin Popenaru, V. Brînzei și I. Dragu din gospodăria agricolă de stat Buzău, care numai în 4 zile au executat prășitul pe 200 de ha. cultivate cu porumb, precum și tractoristul I. Banciu de la gospodăria de stat Țintești.

V. CAZACU

Taina MILIOANELOR

Undeva la marginea Timișoarei vălmășagul de oameni strîns în fața unei măsuțe șubrede pe care tronează un borcan de sticlă cu bilețele înăuntru, amuțește. Un tînăr chipeș, cu cisme lăcuite, cu bunda cusută în piele colorată, scoate un loz pe care scrie: „cîștigă 1 mie lei". Liniștit omul la banii și tot atît de liniștit cineva de lîngă mine oftează a resemnare:

— Ce să-i faci? Ban la ban trage. Asta-i milionar din Cenad!

Uimit de vorba vecinului care-mi sgîndărise răni din suflet, răni din alte vremi, mă uit în fugă la bilețelul pe care străinul își scrisese adresa. Intr-adevăr era din Cenad.

În felul acesta a început întîmplarea pe care vreau s-o povestesc. Așa se face că peste cîteva ceasuri mă aflam alături de norocosul cîștigător, într-un compartiment de tren zdroncănitor, în drum spre Cenad. Scump la vorbă, vecinul meu vorbește în doi peri. Iscodeam să aflu despre rostul lui de fiecare zi, despre felul în care se îmbogățise. In sat la Cenad rabdarea mă părăsește. Il întreb de-a dreptul. Zîmbește:

— Cum m-am înstărit? Am să-ți dezvălui cîteva taine. La început n-a fost de loc ușor. Familia noastră era tare mică pe atunci. Numai 133.

Il privesc nedumirit.

— De ce vă mirați? Asta-i prima taină. Să fim cît mai mulți. Acum sîntem 846 de familii, tot satul.

Am început să mă dumiresc.

...Cenadul părea pustiu ca un deșert. Soarele strălucea pe cerul senin, și doar caișii tremurau fulguind petalele ca o ninsoare de mai.

— Vezi, satu-i pustiu. Știi unde-s oamenii? Asta-i a doua taină. La cîmp. Seamănă. Se iau la trîntă cu pămîntul peste care împărățesc bălțile. Și știi de ce? Tocmai fiindcă-s milionari și se vor și mai și. Așa am lucrat în fiecare an. Acum avem fondul de bază peste 1.880.000 lei și venituri de peste 3 milioane anual. Așa vin milioanele!

Notam grăbit.

— Scrie acolo, îmi mai zise el. Așa ne cheamă. Și-mi arătă firma pe care scria „G.A.C. Ștefan Plavăț". Scrie că în Cenad sînt „milionari de tip nou".

Omul mă părăsește curînd, punîndu-mă față în față cu Răjep Ion, zootehnicianul gospodăriei care „trebuie să-mi spună altă taină". In drum spre ferma de vaci șoferul unui ZIS fără caroseria din spate, care ne luase în cabina prăfuită, bodogănește necontenit. Mă mir.

— Cum să nu sudui? Sînt în rodaj. Mai am pînă la 1.000 de km ca să pot duce și eu ceva. M-am ajuns domn. Merg numai pe șosele. Ceilalți au intrat în joc. Toată ziua-s pe cîmp.

Răjep Ion mă duce peste tot: și la ferma de vaci, și la îngrășătoria de porci, și la stînă și la grajduri. De fiecare dată aflu noutăți. Noutăți scoase din gîndurile omului acesta cu haine de șiac care — ca și omul cu cizme lăcuite — începe să-mi vorbească de milioane.

— La-nceput n-am avut mare lucru. Cîte puțin din fiecare. Oi am cumpărat. Și cai și tauri. Iar acu, o să mergem mai departe.

Intîi 2-3 berbeci merinos. Cu cele 600 de oi o să scoatem miei cu lînă scumpă. Trecem peste jumătate de milion. De porci nu mai vorbesc. Ingrășăm 200 pentru ORACA. Și dacă anul ăsta o să avem mai multă grijă de furaje ca acum un an, noi, zootehnia, trecem sigur peste un milion venituri.

Se vorbea aici de milioane ca de ceva firesc. Casa de bani dinăuntrul gospodăriei avea povestea ei. Găzduise pe vremuri cine știe cîte milioane de-ale Milenei Sanmarcu — bogătana ținutului. Acum se arăta gata să adăpostească bogățiile noilor stăpîni.

Aflasem pînă în acea clipă trei din tainele acestor bogății. Mai erau și altele.

— Da, mi-a spus inginerul agronom, Ion Rusu, 5.700 kg porumb la ha și 2.000 kg grîu. Asta-i a patra taină. Și vom spori și mai mult veniturile gospodăriei: o să desțelenim peste 22 de hectare. O să semănăm 90 de hectare cu rapiță de toamnă. Vom pune porumb hibrid dublu pentru siloz în așa fel încît să revină cîte 5 tone pe cap de vacă și 2-3 tone de fiecare oaie. O să cointeresăm colectiviștii prin retribuția suplimentară — lucrul ăsta dă roade la care nici nu te gîndești. Pe balta de care nu putem scăpa, vom da drumul la 2.000 de rațe.

Inserase bine cînd satul începu a se însufleți. In grabă am stat de vorbă cu secretarul de U.T.M. care mi-a făcut în plus cîteva „destăinuiri":

— Am organizat tineretul în 10 brigăzi. Am dat atelajele în primire pe bază de proces-verbal. Ne gîndim să facem o brigadă complexă de tineret. Astă seară avem o ședință în care vom discuta căile pentru sporirea fondului indivizibil.

Am plecat din sat noaptea, înainte de ivirea zorilor, cu trenul de 3. Ziua satul fusese pustiu. Seara începuse larma. In plină noapte trecu pe lîngă mine în goană o căruță în care oameni tineri și bătrîni cîntau laolaltă...

Imi apărea acum simplă, nespus de simplă, taina milioanelor din Cenad.

VIOREL BURLACU

Magazin Gostat

Pe strada Nagy Sandor din Oradea, în plin centru, privirea îți este atrasă de o firmă mare albastră: „Magazin Gostat", inscripție pe care de altfel o întîlnești în multe alte orașe ale țării.

Ceea ce îți atrage apoi atenția este vitrina magazinului simplu amenajată, fără acea îngrămădeală din vitrina de altădată a băcanului îmbogățit prin grația cîntarului și a „norocului" venit peste noapte, după o urcare de prețuri. Nu, firește, nu despre asemenea vitrină de prost gust este vorba.

Însemnări

Ajungînd pe strada Nagy Sandor din Oradea, nu te poți abține să nu intri în acest magazin, chiar dacă nu ești plecat după cumpărături. Aici întîlnești curățenie desăvîrșită și un personal de deservire îmbrăcat în halate albe, atent cu cumpărătorii așa cum stă bine unui om civilizat, constient de îndatorirea comerțului socialist.

Iată acolo în raftul cel mare sticle care îți „lasă gura apă". Pe etichetă, citești numele gospodăriei care le-a produs, varietatea, data. Tov. Nicolae Henzel, responsabilul magazinului, îți adaugă:

— Vinuri bune, pe garanție!

Pronunță cuvintele cu oarecare mîndrie, ca unul care-și cunoaște marfa.

Intr-adevăr, cei care cumpără vinurile astfel recomandate, n-au decît cuvinte de laudă și pentru Rieslingul de Oradea, și pentru Furmintul de Sălard și chiar pentru Albul — vărsat de Mocrea.

Și, cuvinte de laudă au desigur și gospodinele acelea care cumpără în fiecare zi smîntînă proaspătă și grasă de la Magazinul Gostat, fără a se teme ca atunci cînd o cumpărau de la particularii specialiști în a amesteca lapte prins, apă și făină, vînzînd apoi această marfă drept smîntînă.

In afară de calitatea smîntînii, prețul ei de 11,60 lei kg. face ca magazinul să aibă tot mai mulți clienți. Se distribuie zilnic pînă la 200 de kg smîntînă. Apoi celelalte mărfuri: brînză, ouă, miere, legume etc.

Ar fi nedrept să nu se arate că tov. Iliana Baraboș și Maria Ștefănescu de la legume, ca și Sofia Valea și Stanca Dragomir de la vinuri, deservesc bine pe cumpărători, și că tot personalul magazinului este animat numai de gînduri bune, atît în ceea ce privește păstrarea și amenajarea mărfurilor, cît și în ceea ce privește deservirea cumpărătorilor.

Pregătiți „sufletește" lucrătorii de la Magazinul Gostat Oradea așteaptă cu nerăbdare sezonul fructelor rumene și gustoase de la g.a.s. Săcueni, Diosig, Marghita — pentru a bucura și mai mult clientela magazinului.

R. SAVU

Toate S.M.T.-urile la nivelul celor fruntașe

Printre S.M.T.-urile care în primăvara acestui an au reușit să depășească planul de lucrări se numără și cele din regiunea Iași. Pentru a cunoaște ce măsuri tehnico-organizatorice au fost luate aci, în scopul folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, ne-am adresat tov. ing. Ghebca Claudiu, șeful serviciului regional S.M.T. Iași.

INTERVIUL nostru cu tovarășul ing. CLAUDIU GHEBEA șeful Serviciului regional S.M.T.-Iași

INTREBARE: In cadrul Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ce a avut loc la Constanța, între altele s-au arătat metodele și mijloacele prin care utilajul S.M.T.-urilor poate fi folosit la maximum. In legătură cu aceasta, am dori să știm ce condiții au fost create în S.M.T.-urile regiunii Iași, pentru a se putea realiza, — îndeosebi în ultimele luni, — un important salt calitativ și cantitativ, față de perioada corespunzătoare a anului trecut?

RASPUNS: In primul rînd, noi am restructurat un important număr de tractoare de la S.M.T.-urile care aveau surplus de mașini, repartizîndu-le stațiunilor care aveau nevoie. De la S.M.T.-Crivești, au fost luate de pildă, 20 de tractoare, de la S.M.T. Jugani 6 etc., fiind transferate la S.M.T.-urile Bogdănești, Negrești și Vaslui — unde raioanele fiind complet cooperativizate, se simțea nevoie de mai mult utilaj, necesar mecanizării muncilor agricole. Trebuie subliniat că un mare număr de tractoare au fost reparate în iarna ce a trecut chiar în atelierele S.M.T.-urilor, unde mecanicii controlori și comisiile de recepție au urmărit executarea unor reparații de cea mai bună calitate

A crescut de asemenea și numărul tractoriștilor. In 1957 aveam în S.M.T.-urile regiunii noastre un deficit de 250 de tractoriști. In prezent acest deficit a fost redus la numai 115. Datorită unei munci perseverente în cadrul cursurilor profesionale, a crescut gradul de calificare al mecanizatorilor. In această campanie, am organizat și 210 schimburi de noapte, pe cînd anul trecut n-a existat nici unul. In sfîrșit, trebuie subliniat că sectorul agricol cooperatist aproape s-a dublat, ceea ce a înlesnit ca lucrările agricole cu mijloace mecanizate să se facă în mai bune condiții. Ca urmare a acestor măsuri și a organizării mai bune a muncii, cu cele 813 tractoare ale S.M.T.-urilor noastre — dintre care 232 sînt IAR-uri — adică folosind exact același utilaj din primăvara anului 1957, în prima campanie agricolă din acest an, stațiunile noastre au putut executa un volum de lucrări mai mare cu peste 3.000 de hantri față de planul de primăvară al anului trecut. Cu alte cuvinte, am realizat pînă la decada trecută 64.640 de hantri față de 54.420 cît era planificat (118,7 la sută).

Trebuie să subliniez în mod deosebit că toate cele 15 S.M.T.-uri din regiunea noastră au îndeplinit planul campaniei de primăvară (nici unul sub 110 la sută). S.M.T.-uri ca Jugani, Gura Idrici, Holboca și Crivești care anul trecut erau codașe, acum au ajuns la nivelul celor fruntașe.

INTREBARE: In ce măsură au fost organizate brigăzi permanente în S.M.T.-urile regiunii Iași?

RASPUNS: Anul trecut, în regiunea noastră a fost organizată o singură brigadă permanentă la S.M.T. Huși, care a lucrat la gospodăria colectivă din comuna Tîrzii. In acest an, numărul brigăzilor permanente a crescut la 10: 2 la S.M.T.-Huși, 2 la S.M.T.-Negrești și cîte una la S.M.T.-urile Vaslui, Frumușica, Vlădeni, Zorleni, Bogdănești și Gura Idrici. Am ținut să nu organizăm brigăzi permanente numai pe hîrtie, cum am auzit că se mai întîmplă în unele locuri, ci reale, care să fie constituite în cea mai mare parte numai din colectiviști și cărora să li se amenajeze la locul de producție mici ateliere pentru reparații. In unitățile deservite de S.M.T.-urile noastre, lucrează însă și

ION DRINCU

(Continuare în pag. 4-a)

E PUȚIN 10,6 LA SUTĂ

43.202 hectare totalizează suprafețele însămînțate cu diferite plante prășitoare de către gospodăriile colective, cooperativele de producție cu rentă, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Caracal.

Zilele trecute m-am deplasat în acest raion pentru a constata care este stadiul întreținerii culturilor prășitoare. După datele statistice existente la secția agricolă a raionului și după cele văzute în comunele prin care am trecut pot spune că, situația nu este prea bună. Din cele 43.202 ha însămînțate cu plante prășitoare, pînă în ziua de 22 mai nu fuseseră prășite decît 4.585 ha, ceea ce reprezintă un procent de 10,6 la sută. Față de posibilitățile reale ale raionului această suprafață este mult prea mică. Dacă la porumb, care a fost însămînțat ceva mai tîrziu, mai există scuza că în unele locuri el nu a răsărit (deși în raionul Caracal sînt puține cazuri) la sfecla de zahăr și floarea-soarelui acest motiv nu mai poate sta în picioare. Aceste două culturi au răsărit de mult, sînt dezvoltate, numai că pentru buna lor îngrijire a lipsit preocuparea atît din partea celor care le-au însămînțat cît și a organelor agricole și de stat de la comune și raion. Acolo unde această preocupare s-a făcut simțită rezultatele au ieșit și ele la iveală. La gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie" din comuna Traianu, printr-o serioasă mobilizare a tuturor forțelor de muncă s-a reușit ca pînă la 23 mai să se prășească întreaga suprafață de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui (20 ha), și 50 ha din cele 75 cultivate cu porumb. Rezultate bune au obținut și unele întovărășiri agricole. Cele 5 întovărășiri din comuna Apele Vii de exemplu, au prășit pînă la sfîrșitul săptămînii trecute întrega suprafață de 170 ha de sfeclă de zahăr și floarea soarelui și aproape 50 la sută din cele 800 ha de porumb.

Dar, unități de acestea sînt puține în raionul Caracal. Indeosebi întovărășirile agricole dau dovadă de completă lipsă de grijă față de culturile prășitoare. Cum s-ar putea altfel explica faptul că cele 12 întovărășiri agricole din comuna Amărăștii de Jos nu prășiseră pînă zilele trecute nici un hectar din cele 1.489 însămînțate cu porumb? Aceeași situație și în sectorul individual din această comună. Vinovate de rămînerea în urmă cu întreținerea culturilor sînt în primul rînd conducerile unităților cooperatiste de aci care nu au mobilizat pe oameni să iasă la prășit, cît și cei de la sfatul popular comunal (președinte Florea Marin) care nu-și dau interesul să coordoneze așa cum se cuvine munca comunei. La fel stau lucrurile și în comunele Stoienești (președinte sfat popular Pădureanu Aurel, tehnician agricol Neciu Stelian) Vlădila (președinte sfat popular Diaconu Gheorghe) Devesel, Băbiciu și altele.

In raionul Caracal sînt posibilități ca în scurtă vreme să se termine de executat prima prașilă la toate culturile. Este nevoie însă ca organele agricole raionale, sfaturile populare comunale și conducerile unităților agricole cooperatiste să dea dovadă de mai multă grijă și mai mult spirit de organizare pentru mobilizarea țăranilor muncitori.

V. POMPILIU

ULTIMA REVIZIE

Mecanizatorii de la S.M.T. Rușețu, raionul Filimon Sîrbu, sînt pe terminate cu pregătirea utilajului necesar în muncile de vară. Iată-l în fotografie pe combinerul Ion Merodi făcînd ultima revizie la hederul combinei pe care va lucra în curînd.

1.000.000 MILIONUL 1.000.000

POVESTIRE
de ILIA KOTENKO
scriitor sovietic

Paznicul de noapte Filip Egunov s-a îmbolnăvit. In locul lui, la sediul comitetului de conducere al colhozului face de gardă fiică-sa Alionka, o fetiță slăbuță, cu ochii mari. Șade în fața sobei și privește mîhnită focul. In sobă trosnesc vreascurile aduse de fete din pădurice. Alionka își aduce aminte de fierar, de fața lui tînără, de ochii lui vioi, de moțul bălai care-i atîrnă pe o sprînceană și scoate din buzunarul hainei o oglinjoară rotundă. Se uită în ea, strîmbă din nas, oftează greu și lasă mîna în jos.

— Dar fierăria dă venit mare? întreabă ea deodată.

In colțul odăii, proptit cu pieptul de masă, citește ziarul contabilul colhozului, Hariton Petrovici Liubavin, un bătrînel slăbănog și pleșuv. Pe masă are un vraf de hîrtii și un abac înegrit de vreme.

Auzind întrebarea, Liubavin ridică fruntea și ascultă atent. Prin geamul înflorat de gheață răzbesc de undeva, de departe, rîsete și se aude horcăitul înfundat al unui trombon. Contabilul oftează și el și-și vîră iarăși nasul în ziar.

In colhoz se serbează revelionul. Alionka închide ochii și vede sala mare, cu scena inundată de lumină, pe care va cînta fierarul. Vede parcă și instrumentele fanfarei, rochiile noi ale fetelor... Ar vrea și ea măcar o privire să arunce acolo...

Contabilul se uită cu o privire rătăcită la fată. Pe fața lui înflorește un zîmbet. Dă mulțumit din cap și trage din nou ziarul spre el.

— Da-a-a! rostește deodată, prelung, Liubavin, lăsîndu-se pe speteaza jilțului. In toată țara acum e vremea contabililor.

— Cum vine asta? întreabă Alionka.

— Cum vine asta? repetă Hariton Petrovici, scoțînd o țigară. Ce lună avem acum?

— Decembrie.

— Sfîrșitul lui decembrie... Ei?

— Ce-i? il privește Alionka nedumerită. Aha, am înțeles, e sfîrșitul anului: debit, credit, balanță...

Hariton Petrovici rămîne tolănit în jilț. Se odihnește.

— Da, debit, credit, balanță, spune el după o clipă. Dar ce fel! Ia citește aici! Planul de electrificare a fost îndeplinit. A fost îndeplinit planul producției de petrol și cărbune. In Asia Centrală, colhoznicii au primit cîte patru kilograme de cereale și cîte cincisprezece ruble în numerar pentru fiecare zi-muncă... Asta da balanță!

Hariton Petrovici se ridică și se dă mai aproape de sobă.

— Vrei să mergi la club, ai? o întreabă pe Alionka.

— Sînt de serviciu.

— Și eu sînt de serviciu, dar m-aș duce...

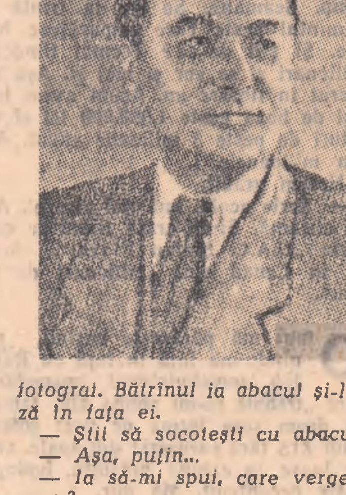
Alionka se reazimă cu umărul de perete.

— Ce-i cu dumneata de ești așa de vorbăreț? îl întreabă ea pe contabil, puțin înciudată că i-a ghicit gîndurile.

— Ia vino încoace!

Hariton Petrovici o ia de mînă, o trage către masă și-i arată jilțul. Șezi!

Alionka se așează, țeapănă, ca la

fotograf. Bătrînul ia abacul și-l așează în fața ei.

— Știi să socotești cu abacul?

— Așa, puțin...

— Ia să-mi spui, care vergele lucesc?

— Acelea care arată rublele, zice cu băgare de seamă Alionka, atingînd bilele de lemn. Lucesc zecile de ruble, sutele, miile, zecile de mii, sutele de mii.

— Așa e... Ei, mai departe?

— Mai departe... vergeaua nu mai lucește.

— Așa e. Nu s-a prea lucrat pe ea.

Fetei începe să-i placă această discuție. Trage mai aproape abacul și mișcă mai multe bile.

— Iți place? întreabă bătrînul. Mie unuia știu că-mi place! Aici vezi totul. Ia fă socoteala!

Hariton Petrovici începe să umble de la un colț la altul al odăii, cu mîinile la spate.

— Colhozul o obținut primul venit în anul 1931, din vînzarea unui coș cu ceapă. Pune 12 ruble! Adică nu... Pune tot venitul grădinii de zarzavat — 13.000. Mai adaugă 7.421 ruble din creșterea animalelor, 24.000 din culturile de cîmp, apoi...

— Cum de le ții minte pe toate, Hariton Petrovici?

— Mare lucru! Eu cifrele astea le visez și noaptea. Ei, cît a ieșit? 64.421 ruble. Bun. Acuma pune 354.000 — venitul colhozului din ajunul războiului. Așa! Pe urmă abacul a stat îngropat în pămînt, laolaltă cu registrele mele. In primul an de după război, tot cu abacul acesta am socotit venitul — 18.860 ruble. Auzi venit! Caii abia se țineau pe picioare. Piese de schimb pentru tractoare căutam prin tancurile distruse.

Contabilul scoate un oftat, își șterge fruntea înaltă, se uită pieziș la fată și o întreabă:

— Ai fost la adunare cînd s-a aprobat planul cincinal?

— Nu.

— Ei bine, atunci s-a prevăzut pentru sfîrșitul cincinalului, un venit de un milion de ruble. Dar vezi că ne apropiam anevoie de cifra aceasta. În primul an — 320.000, în al doilea — 400.000, apoi 380.000. Ani grei, ce să-i faci!... Și a venit și anul acesta... Uite, acuma stau și socotesc... Venitul din cultura cîmpului a sporit cu 151.000. A sporit și venitul din grădinărie, după ce am făcut canale de irigație — 180.000. Creșterea animalelor a dat 354.000. Gospodăriile auxiliare — 26.000... Ce stai și te uiți la mine? Pune colo!

Alionka s-a obișnuit de mult cu vergeaua pe care așează sutele de mii, dar ultima cifră o pune în încurcătură. Toate cele zece bile stau în stînga, dar socoteala nu s-a isprăvit încă. Trebuie să le miște pe toate în dreapta și să miște spre stînga, pe vergeaua următoare, o bilă. Fata șovăie.

— Ei? stăruie Hariton Petrovici.

— Un milion? întreabă încet Alionka.

Hariton Petrovici dă din cap. Și în clipa aceea ea vede în ochii lui două boabe de mărgăritar.

— Un milion! repetă Alionka și mișcă încet bila. Unchiule, dar ce înseamnă un milion?

— Un milion? Contabilul se uită pe geam și zîmbește. Am citit undeva de o mașină care lucrează pe șantierele marilor case din Moscova. După ce face un etaj, mașina se sprijină pe acesta ca să facă etajul următor. Și așa suie tot mai sus și mai sus... Uite așa e și pentru noi venitul. Cu milionul pe care l-am făcut putem ridica alt etaj al vieții noastre. Vom construi noi ferme, vom spori recoltele...

Alionka a făcut ochii mari.

— Și cine mai știe de milionul ăsta?

— Deocamdată numai tu și cu mine. De aceea am să-ți dau o misiune. Ridică-te! Hariton Petrovici se așează pe locul lui și își pune ochelarii. Du-te fuga la club și spune-i președintelui că în conformitate cu presupunerile comitetului de conducere, s-a obținut un venit de un milion de ruble...

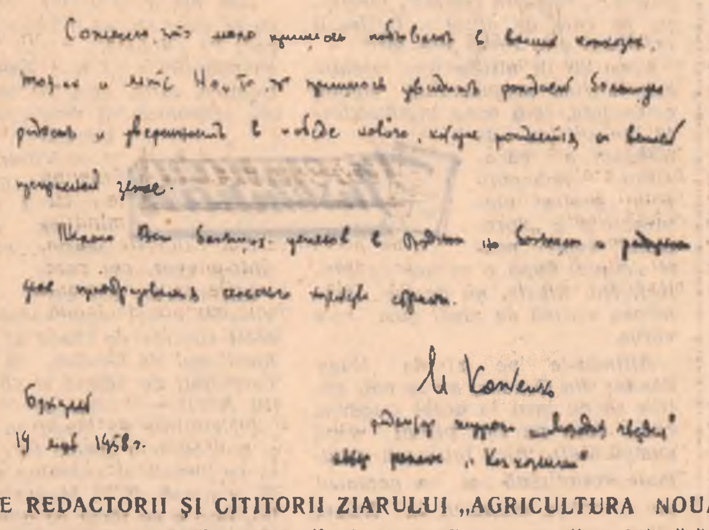
Alionka, fericită, își pune iute basmaua pe cap și desface bocceluța în care a adus, prevăzătoare, pantofii de zile mari, ca să și-i pună cînd va păși pragul clubului. La ușă, se mai întoarce o dată spre contabil:

— Hariton Petrovici, ce le spun dacă mă întreabă de vergeaua de deasupra milionului? S-ar putea să lucească și ea cîndva?

Contabilul se oprește pentru o clipă din scris și fără a întoarce capul, răspunde:

— Asta depinde de cum o să muncim. S-a-nțeles? Și acum, hai, șterge-o, că sînt ocupat!

In romînește de **IGOR BLOK**

CATRE REDACTORII ȘI CITITORII ZIARULUI „AGRICULTURA NOUĂ"

Regret că am poposit prea puțin în gospodăriile colective, întovărășirile agricole și S.M.T.-urile dvs. Dar ceea ce am văzut aici îmi umple inima de bucurie și-mi dă certitudinea în izbînda noului care se naște pe minunatul dvs. pămînt.

Vă urez mari succese în opera grea, dar mare și plină de bucurii a transformării agriculturii țării.

București
19 mai 1958

I. KOTENKO
redactor șef al revistei „Molodaia gvardia"
autorul romanului „Colhoznicii".

Ce să citim

ȘERBAN NEDELCU: Insemnări din Republica Populară Bulgaria

EDITURA AGRO-SILVICA DE STAT

„Acceleratul gonește printre lanurile ruginii și uriașe de porumb, printre grădini ce strălucesc în soare ca argintul viu, printre ogoare negre, proaspete, întinse cît vezi cu ochii".

Cu această imagine începe călătoria autorului la prietenii de peste Dunăre, unde a văzut atîtea lucruri de seamă și a cunoscut numeroși oameni despre care a scris cu pasiune cele 160 de pagini intitulate: „Insemnări din Republica Populară Bulgaria".

Puternic impresionat de frumoasa Capitală a țării prietene și vecine, de Vitoșa — „muntele ce străjuește ca o sentinelă Capitala Bulgariei" — de Valea Trandafirilor, de Neseber și Varna, orașe de pe litoralul Mării Negre, autorul stăruie în descrierea schimbărilor petrecute în Bulgaria în anii puterii populare, mărindu-ne admirația față de oamenii aceștia harnici și de o înaltă omenie: bulgarii.

Trecînd prin locurile de unde s-au ridicat la lupta revoluționară din 1876 și 1923 atîția țărani, autorul înfățișează in culori vii satul și oamenii de azi. Peruștița, de pildă, este acum un sat cu o puternică gospodărie colectivă în care au intrat toți țăranii. Intîlnești aici case cu etaj, ulițe pavate, stație de radioficare, casă de cultură cu sală mare de teatru și cinematograf, centrală telefonică automată, care are un număr de 200 abonați din rîndurile țăranilor colectiviști. Pîrveneț, Dropla și altele sînt sate unde înflorește din plin viața nouă a țăranilor bulgari. Tudor Kordovschi, Ilie Rancev și soția sa Cristina, Enache Ivanov, Alexandru Gheorghiev Filip sînt nume de țărani în ale căror case domnește bunăstarea, oameni vrednici, care, în marea familie care este gospodăria colectivă, își făuresc un viitor luminos.

Descriind cu căldură tot ce a văzut în călătoria sa, autorul „Insemnărilor din Republica Populară Bulgaria" aduce o importantă contribuție la cunoașterea realizărilor obținute de poporul frate bulgar.

Schimb de experiență

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu organele regionale Craiova, organizează în zilele de 30—31 mai la Băilești, un schimb de experiență cu tema „Ingrijirea pășunilor și organizarea pășunatului rațional", cu participarea a 120 de delegați colectiviști, întovărășiți, ingineri și tehnicieni din regiunile București, Pitești, Ploești și Craiova. Cu această ocazie se va face și o demonstrație cu tema „Insilozarea timpurie a nutrețurilor".

Recunoștință

Vinerea trecută, după amiază, într-un cadru festiv, s-a înmînat colectivului gospodăriei agricole de stat Cobadin, din regiunea Constanța, diploma de recunoștință primită din partea Consiliului Central al Sindicatelor Maghiare pentru ajutorul frățesc acordat populației maghiare în perioada contrarevoluției.

LA BIBLIOTECĂ

Micii cititori sînt tot atît de pretențioși ca și vîrstnicii. Trebuie mai ales multă răbdare ca să împaci toate gusturile. Bibliotecara Ferenczi Lenke din comuna Acătari (R. A. M.) reușește însă totdeauna ca — prin minune — să dea fiecăruia cartea preferată.

După concursul „Cine știe, ne scrie"

ÎMPĂRȚIREA PREMIILOR

„Casa Agronomului", o vilă mare, albă, cu coloane și contraforturi, construită în stil arab, stă pitită într-un parc de 18 hectare. Aici își ținea fostul rege Carol al II-lea amanta. Cercetez cu luare aminte dalele de marmoră vînătă, nișele și tavanele zidite în formă de boltă. Scări în melc, săli decorate cu figuri turnate în ghips. Figurile sînt niște balauri încolăciți. Asta poate în amintirea balaurilor care au huzurit altădată aici.

— Mîndră casă! se miră colectivistul Lupescu Chirilă din comuna Jilna, regiunea Cluj.

Ii spun ce trecut are casa. Lupescu Chirilă face ochii mici și rîde.

— N-o că fain s-o mai întors roata, aici găzduim acum și ospătăm noi, țăranii, zise el.

E ora nouă și jumătate. Incepe festivitatea de premiere a cîștigătorilor concursului „Cine știe, ne scrie". In sală au intrat concurenții și comisia care va împărți premiile. Lîngă ușă sînt așezate una lîngă alta cele 20 de biciclete, premiul II. De partea cealaltă sînt stivuite 10 aparate de radio, premiul I și 30 de patefoane cu cîte 10 plăci și cîte trei metri de poplin premiul III. La masa prezidiului iau parte tov. Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii; secretarul științific al Institutului de Cercetări Agronomice; reprezentantul Radiodifuziunii și doi concurenți. Privesc sala. E plină de bărbați și femei în costume naționale. Concursul a adunat din toate colțurile țării participanți de toate vîrstele de la 17 ani pînă la 66.

...Marin Ganea din Mavrodin, raionul Alexandria, regiunea București, e un bărbat de vreo 30 de ani. A luat cuvîntul și-a uimit pe ascultători cu cunoștințele sale. „Mi-am tratat sămînța de grîu as'toamnă cu îngrășăminte bacteriene, iar la însămînțat am dat 120 de kilograme de superfosfat. In primăvară, pînă nu s-a dezghețat pămîntul, am aplicat 60 de kilograme îngrășăminte pe bază de azot. Grîul meu e cel mai mîndru. Acum avem în comună un lot experimental de un hectar semănat cu 5 soiuri de porumb hibrid în 5 parcele. Vrem să știm care-i porumbul cel mai bun pentru comuna noastră. Concursul „Cine știe, ne scrie" a deschis o poartă largă spre științele agricole și a fost un îndemn prețios pentru noi țăranii muncitori. Eu propun să se mai organizeze asemenea concursuri care sînt adevărate școli agricole", își încheie el cuvîntarea. Vorbește alt premiat: „Să nu credeți că o fost ușor concursul, pentru noi oamenii cu puțină știință de carte. Atîtea lucruri noi am dobîndit cu prilejul concursului încît premiul nu m-o mulțumit atîta cît cunoștințele căpătate. Cînd a început concursul aveam în biblioteca mea 32 de cărți. Acum am 86 și cumpăr în fiecare săptămînă cite-una nouă. Concursul „Cine știe, ne scrie" parcă mi-o luat o perdea de pe ochi. Cu cinci luni în urmă nu știam nimic de îngrășăminte bacteriene prea puțin despre cele chimice și n-aveam atîtea cunoștințe nici în domeniul zootehnic și pomi-viticol. Cind o început concursul l-am ascultat la aparatul meu cu galenă. Acum duc acasă un aparat de radio ultimul tip și o mașină de călcat electrică", spune Moise Teodor din comuna Buteni, raionul Gurahonț-Oradea. Lazăr Leontin din Cîrjiți, regiunea Hunedoara, vorbește cu accent ardelenesc. „La cîteva întrebări am răspuns din capul meu și-am dat greș. Iosif Dăneasa, un vecin de-al meu, care are aparat de radio n-a participat și-i pare rău. Eu, cum vă spuneam, am început ingîmfat crezînd că-s tobă de carte. Curînd însă m-au desumflat întrebările. Am alergat la biblioteca raională și la cea de la cămin. Muierea se mira văzîndu-mă cu brațul plin de broșuri. Le răsfoiam zi și noapte. Am cîștigat premiul III. Dacă eram mai puțin încrezut și dădeam de la început atenție cărților și sfaturilor celor mai luminați ca mine, luam premiul I. La viitorul concurs însă nu mă las. Atunci vreau să ne întîlnim aici și să ne lăudăm și cu recolte bogate. Sînt sigur că toți concurenții la acest concurs au cîștigat căci tot ce-au învățat au să pună în practică".

Mă uit cu luare aminte la cei prezenți în sală. Sînt 60 de oameni aleși din 8.000 de concurenți. Țărani colectiviști, întovărășiți, lucrători din gospodării agricole de stat, tractoriști și țărani cu gospodării individuale. Toți sînt veseli. Au dat o bătălie și-au cîștigat-o. „Mulțumesc Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca și Radiodifuziunii romîne pentru că a organizat acest concurs și mi-a dat prilejul să învăț atîtea lucruri folositoare" — a spus concurentul Oprea Ion din comuna Agrișul Mare, regiunea Oradea. După o masă prietenească, concurenții premiați au fost invitați la teatru, iar a doua zi au vizitat Radiodifuziunea și Studioul de Televiziune. Apoi au fost conduși la gară. Lupescu Chirilă de la Cluj îmi arată mîndru biletul de tren accelerat cl. I și-i rîde mustața.

— Ziua asta n-am s-o uit cît oi trăi — a zis strîngind cu grijă biletul.

— Ți-i drag aparatul de radio, nene Ilieș?

— Da, tovarășe. Nu l-aș da nici pe-un car cu 4 boi, că l-am scos din cărți cu multă trudă. Am văzut însă cît de mult adevăr e în zicala „Ai carte, ai parte". Abia aștept să mă întorc acasă la broșurile mele care mi-au prilejuit atîta bucurie, mi-a răspuns vesel Nicolae Ilieș din Cuzdrioara-Cluj.

Ne-am despărțit. Eu veneam să aduc la redacție un reportaj, iar premiații concursului „Cine știe, ne scrie" se întorceau în satele lor, unde vor dovedi prin fapte „că au meritat cu prisosință premiul" cum spunea atît de mîndru Stoica I. Petre, președintele gospodăriei colective din Dulbanu, comuna Oman, raionul Mizil.

ION TERBESCU

CONSTITUIREA Uniunilor regionale ale băncilor cooperative

Create pentru a organiza ajutorul reciproc și a dezvolta spiritul de economie în lumea satelor, băncile cooperative se găsesc în preajma unui eveniment important și anume constituirea Uniunilor lor regionale. Începînd cu 29 mai, cînd la Pitești se va alege prima Uniune regională a băncilor cooperative, și continuînd în tot cursul lunii iunie, vor avea loc adunări generale la care vor participa delegați din partea tuturor băncilor cooperative din regiunile respective.

Constituirea Uniunilor regionale ale băncilor cooperative este întîmpinată de aceste unități cu bune rezultate în muncă. În prezent, în toată țara funcționează 1156 bănci cooperative ce cuprind în raza lor de activitate peste 85 la sută din numărul comunelor. Cei 516.000 membri au subscris ca părți sociale peste 115.000.000 lei.

Văzînd sprijinul pe care banca cooperativă il dă țăranilor muncitori pentru satisfacerea nevoilor gospodărești, tot mai mare este numărul înscrierilor ca membri, și ca deponenți ai economiilor. Astfel, în anul acesta, pînă la 1 mai, băncile cooperative au aprobat 56.000 noi cereri de înscriere ca membri și au acordat împrumuturi cooperatorilor în valoare de 32.000.000 lei. Lună de lună au crescut depunerile de economii spre fructificare la băncile cooperative, ajungîndu-se la un sold lunar de aproape 6.000.000 lei.

În scopul simplificării și ieftinirii circuitului bănesc la sate, băncile cooperative au primit din partea statului și execută cu succes o seamă de operațiuni de mandat, ca de pildă plata împrumuturilor avans pentru producătorii contractanți de diferite produse, plata drepturilor cuvenite — la lichidare — pentru predătorii de sfeclă de zahăr, bumbac, tutun, animale etc., plata asigurării facultative A.D.A.S., a laptelui și a produselor lactate contractate și achiziționate prin centrele I.C.I.L.

Prin efectuarea acestor operațiuni băncile cooperative au mînuit sute de milioane făcînd economie de timp și de bani atît pentru stat, cît și pentru producătorii contractanți care sînt mulțumiți de noile modalități de plată.

Constituirea Uniunilor regionale a băncilor cooperative înseamnă un pas înainte pe drumul consolidării și dezvoltării activității acestor unități atît de importante în viața satelor.

Țăranul întovărășit Vlad Ion din comuna Ghimbav, regiunea Stalin, primește cantitatea de talpă și piele care i se cuvine în urma predării animalelor contractate cu O.R.A.C.A.

Satira și UMOR

HALATUL E DE VINĂ?

Medicul veterinar Serafim Cișmaș din comuna Cacova, raionul Oravița, pretinde țăranilor muncitori care aduc porcii pentru injectare contra pestei porcine, cîte 15 lei, în loc de 10 lei cît e stabilit. El pretinde supra preț și pentru distosanul necesar tratării oilor contra gălbezii.

EMANOIL MARE
corespondent

Doi vecini Ion și Alexe
S-au vorbit ca neapărat,
Azi să ducă godăceii
Pînă-n prînz, la injectat.
Au scos dară din ogradă
Scroafele — iar după ele
Pucelușii albi ca neaua —
Și la drum, printre vîlcele

Medicul Cișmaș de grabă
O siringă-a luat și-a zis:
— Intîi plata frățioare
Că mă știți, sînt cu dichis
Cinșpe lei de căpățînă!

Dar Ion s-a și ițit:
— Bine bre, nea Serafime,
Nu cumva... ai cam greșit?
S-a schimbat cumva ce scrie
Pe afiș colo la „sfat?"
Că citirăm doar'cu toții:
„Zece lei de injectat"

Serafim le face cu-ochiul:
— Să vedeți ce s-a întîmplat:
Alt halat mi-au dat și uite,
Buzunarul mi-au schimbat
Asta e... mai mare frate.
Decît celălalt, să mor!
— Bine atunci, grăi Alexe, —
Pentru ca pe viitor
Taxa să rămîie aceeași
Și să n-o mai schimbi de fel,
Să-ți mai schimbe odat' halatul
Dar să fii și tu în el!

AL. RAICU

„Milosul"

Colo-n lanul tinerel,
lan de grîu în primăvară,
buruieni mii, fel de fel
începură să răsară.

Intr-o zi, mai către seară,
apăru stăpînu-n lan.
Buruienile-nghețară.
— Ne stîrpește ăst țăran!

Șade omul și privește
peste lanul foșnitor
și zîmbind își zise: — „Crește!
O să deie rod cu spor..."

A zărit, ce-i drept, pitită
buruiana la pămînt,
dar gîndi: — „E prăpădită!
Face rău?! Ei, ași! Nici gînd!"

Vezi, era „milos" din fire!
— „Milei" — nene poți să-i spui!
Mai zvîrli înc-o privire
apoi a plecat hai-hui...

Buruienile, ca trase
Se-nălțară către bolți
Apa o sugeau, setoase,
din pămînt și luau în colț

Bietul grîu prădat de apă,
Striga grîul: — Ajutor!
„Săi stăpîne de mă scapă
c-altfel mă usuc și mor!"

Dar acel „milos" țăran
tot nu a găsit cu cale
să plivească bietul lan,
Că-i era milă de... ȘALE!

MIHNEA MOISESCU

Motiv temeinic

Conducerea S.M.T. Adjud n-a controlat niciodată, de la începerea campaniei de primăvară și pînă acum, pe tractoristul Florea Micu, din brigada a V-a, care la G.A.C. Găiceana, lucrează foarte prost.

— De ce nu lucrezi??
— Păi și dacă stau tot nu mă vede nimeni!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Informații

In renumitele podgorii Cotnari, regiunea Iași, se întreprind însemnate acțiuni pentru refacerea și extinderea viilor. In ultimii ani s-au plantat noi suprafețe cu vii, din care aproape 90 de hectare intră pe rod în acest an, și s-au completat goluri pe o suprafață de 80 de hectare. In următorii ani se vor planta cu vie încă 150 de hectare.

★

In zilele de 30—31 mai va avea loc la Pitești o consfătuire a pomicultorilor, organizată de organele locale regionale. In cadrul consfătuirii se vor ține referate pe problemele cele mai importante ale pomiculturii din regiune, în care se va analiza și eficacitatea materialelor propagandistice (planșe, broșuri, revista „Grădina, via și livada", diafilme etc.). De asemenea, se vor organiza vizite și demonstrații practice.

★

In gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-uri, gospodării colective și sectorul individual, se muncește intens la pregătirea utilajului agricol pentru campania de recoltare. Pînă acum, au fost reparate aproape 3.500 secerători-legători și simple, peste 3.000 de batoze, 3.050 de dezmiriștitoare, multe combine, cositori etc.

★

Gospodăriile colective din regiunea Timișoara au prevăzut în planurile pe anul acesta noi construcții de grajduri, saivane, magazii de cereale, silozuri, ateliere, remize etc. Numărul acestor construcții depășește de aproape două ori pe cele ridicate în 1957. Valoarea totală a lucrărilor se ridică la aproape 75.000.000 lei.

★

In toate regiunile din țară a început prașila I-a. Pînă în prezent au fost prășite peste 100.000 de hectare de floarea-soarelui, peste 217.000 hectare de porumb, 55.200 de hectare sfeclă de zahăr și aproape 42.000 de hectare cu cartofi. In regiunile Timișoara, Oradea, Cluj, Galați, Baia Mare și Constanța, a început să se execute și prașila II-a, în special la sfecla de zahăr, cartofi și floarea-soarelui.

★

Creșterea veniturilor de pe urma valorificării produselor animale și a avansurilor primite pentru producția contractată, a permis unui număr sporit de gospodării colective din regiunea Stalin să împartă colectiviștilor lunar sau trimestrial, avansuri în bani. Pînă la 1 mai, 50 de gospodării colective au împărțit avansuri bănești lunare, iar 122 gospodării, avansuri trimestriale. Numai lunar s-au împărțit cîte 3—5 lei la ziua-muncă.

O BRIGADĂ DE CONSTRUCȚII, 207 CASE NOI ȘI O CASĂ DE... ODIHNĂ

De cum intri în primul din birourile gospodăriei agricole colective din Sîntana, privirea îți este atrasă de planșa ce reprezintă planul de amplasare a construcțiilor. Cu o precizie matematică, autorii planului au ținut seama de toate necesitățile unei gospodării colective puternice, multilateral dezvoltate, cu un sector zootehnic în continuă creștere.

Schițele de pe planșa din perete nu au rămas simple prevederi îndrăznețe, majoritatea clădirilor planificate a fost realizată.

In gospodăria colectivă din Sîntana a crescut treptat un colectiv de constructori care astăzi sînt organizați într-o brigadă. La construcții lucrează 40 de dulgheri, fierari, zidari etc, plus salahorii necesari și 10 ucenici în curs de calificare. Toți sînt membri ai gospodăriei. 22 din cele 24 de clădiri obștești, construite în anii 1950—1957, au fost ridicate de colectiviști înșiși prin munca organizată, precisă ca un ceasornic, a brigăzii speciale de construcții.

Adevărata măiestrie a colectiviștilor constructori de la Sîntana se manifestă la clădirea în serie a caselor pentru membrii gospodăriei. Șantierele noilor case vădesc grija gospodăriei colective față de membrii săi. Asemenea șantiere au viață scurtă; constructorii ridică o casă nouă, la roșu, în numai 7-10 zile.

Brigada construiește o casă într-un timp de 10-12 ori mai scurt decît timpul ce i-ar trebui beneficiarului s-o înalțe cu forțe proprii.

Gospodăria colectivă îi ajută pe colectiviștii care vor să-și ridice case noi, încă de la procurarea materialelor de construcții — îndeosebi a materialului lemnos. O dată sosite la gară, materialele sînt încărcate și transportate la locul fixat de cele 3 camioane și 3 rutiere ale gospodăriei.

De curînd, camioanele au adus materialul necesar pentru a 207-a casă care a fost ridicată în numai 7 zile. Constructorii sînt retribuiți în zile-muncă. Contravaloarea lor este achitată gospodăriei în zile-muncă sau în bani — după cum îi convine — de proprietarul casei. Din calculele făcute, reiese că beneficiarii fac, datorită muncii brigăzii, însemnate economii. Cîștigă, bineînțeles și gospodăria în sensul că cei care își construiesc locuințe nu lipsesc de la lucru.

Anul acesta, sîrguincioșii constructori au lucrat și la zeci de kilometri de Sîntana, ridicînd pentru membrii gospodăriei colective o minunată casă de odihnă. La mijlocul lunii mai, în frumosul peisaj al stațiunii balneo-climaterice de la Moneasa, prima casă de odihnă a colectiviștilor de la Sîntana — o splendidă vilă cu o capacitate de 50 de locuri — a început să-și primească oaspeții. In propria lor casă de odihnă de la poalele munților Apuseni, vor găsi odihnă și se vor trata la băile tămăduitoare sute de colectiviști din Sîntana. Aici ei își vor reîmprospăta forțele pentru noi succese în bătălia recoltelor bogate, pentru continua înflorire a gospodăriei și bunăstarea crescîndă a membrilor săi.

GH. ADAM

Intîmplare fericită

Intovărășiții din Hîrtiești — raionul Muscel, hrăneau animalele așa cum apucaseră din bătrîni. Despre lucruri noi nici că voiau să audă. Mai ales cînd era vorba de siloz, parcă vedeau negru înaintea ochilor. Le intrase în cap ideea că dacă animalele consumă nutreț însilozat, vor muri, iar oile pline vor avorta. Șeful secției agricole raionale, tovarășul Strotescu Iulian era înconjurat cu drag de către întovărășiți atît timp cît nu le vorbea despre construirea unui siloz. Era de ajuns însă să le pomenească de siloz că nici nu mai voiau să stea de vorbă cu dînsul. Azi așa, mîine așa, mai de voie, mai... ca să scape de insistențele inginerului, întovărășiții au construit anul trecut o groapă de siloz, în care au pus tot felul de ierburi și lucernă. Silozul avea cam 2 vagoane de nutreț. Construiseră silozul, însilozaseră furaje, dar continuau totuși să creadă că animalele hrănite cu nutreț murat vor muri. Ce s-au gîndit însă: să nu dea la toate oile siloz, ci doar la cîteva mai slăbuțe și care nu erau pline. Dacă vor muri — își spuneau ei — paguba nu va fi prea mare.

Dar, într-o zi, una din oile pline s-a furișat la groapa cu nutreț murat și a mîncat pe săturate. Baciul Miriță Dumitru, care văzuse acest lucru, n-a suflat la nimeni nici o vorbă și, crezînd că oaia va muri, a ascuns-o.

Dar, „minune". Oaia n-a murit. Ba a doua zi, cînd a scăpat din ascunzătoare, s-a dus direct la groapa cu siloz. Atunci baciul le-a spus și celorlalți „minunea". Unii au crezut, alții nu. Au repetat... experiența și s-au convins.

Acum, pentru că în rația oilor a intrat ca furaj de bază nutrețul însilozat, oile sînt grase, frumoase, la fel și mieii lor. Datorită unei bune alimentări oile au rezistat mai bine la distomatoză, boală care bîntuie prin partea locului, procentul de mortalitate fiind de peste 10 ori mai mic decît cel înregistrat în alte întovărășiri.

Această întîmplare întovărășiții din Hîrtiești pe care ei înșiși o povestesc cu haz. De acum silozul și-a cîștigat o faimă bună la Hîrtiești. O dovadă este faptul că în acest an întovărășiții vor mai construi încă un siloz cu 2 compartimente și cu o capacitate de 4 vagoane. In afară de iarbă și lucernă, vor însiloza și porumb (din cele 28 de ha de teren arabil, cît au la un loc, întovărășiții au semănat cu porumb hibrid, pentru siloz două hectare).

— Vom avea hrană suficientă pentru oile existente și pentru cele încă 100 de oi, 20 de vițele și 20 de porci pe care îi vom cumpăra pentru averea obștească a întovărășirii — ne spunea președintele Uță Vasile. Și în afară de faptul că iarba și porumbul însilozat sînt un furaj bun și valoros, cu ajutorul lui am făcut și vom face însemnate economii de nutrețuri mai scumpe, ca de exemplu concentratele.

După cum ușor se poate vedea, întovărășiților din Hîrtiești întîmplarea le-a folosit. Dar nu numai întovărășiții din Hîrtiești sînt astăzi convinși de valoarea furajului însilozat. In acest an întovărășirile din raionul Muscel vor însiloza 200 de vagoane de ierburi, lucernă și porumb furajer. Și pentru ca această sarcină să poată fi îndeplinită cu succes, construirea silozurilor (acolo unde nu există) trebuie încă de pe acum începută.

FL. PLOPEANU

Insemnări despre un fond de bază

Contabilul gospodăriei colective din Dudești-Cioplea este un îndrăgostit de cifre. O dată cu cifra, el vede ceea ce reprezintă ea. Și nu numai atît. Cînd scrie în registru: „1.000 metri cubi" el vede în această cifră bazinul pentru curățirea apei, motoarele pompînd apa pe canalele de irigație ale gospodăriei, legumele crescînd... Vede și cîștigul pe care-l are gospodăria, mulțumirea colectiviștilor la sfîrșit de lună cînd se împarte avansul bănesc. Așa dar, pentru contabilul nostru cifrele sînt vii ca și oamenii din a a căror muncă au prins viață. Cu plăcere nereținută, contabilul discută îndeosebi despre fondul de bază.

— Orice acțiune pornită de gospodărie, îmi spune el, a fost făcută cu scopul de a ne aduce venituri. De aceea trebuie să vorbim în primul rînd despre un lucru foarte important pe care s-a pus mare accent în gospodăria noastră: fondul de bază. Știind că la temelia oricărui succes stă fondul de bază noi l-am dezvoltat an de an.

Și contabilul deschise un registru din care-mi notai cîteva cifre. Din 1954, fondul de bază a crescut de la 247.000 lei la 800.000. De notat că gospodăria colectivă are numai 200 de hectare. Aceasta înseamnă că revin circa 400.000 de lei la suta de hectare.

Incepînd din 1955, niciodată gospodăria nu a repartizat pentru mărirea fondului de bază mai puțin de 12 la sută. Aceasta a făcut ca averea gospodăriei să crească foarte repede în ultimii ani. Din 1955 pînă în 1957 gospodăria a construit o maternitate de scroafe cu o capacitate de 30 de capete, două puiernițe pentru cîteva mii de păsări, un bazin de decantare pentru irigații și a cumpărat trei autocamioane. S-au amenajat de asemenea un grajd și o magazie și s-au cumpărat 35 de vaci de rasă Schwitz, 100 de stupi 60 de scroafe de prăsilă, diferite mașini-unelte.

Nu-i vorbă că, la rîndul lui, fiecare din aceste sectoare a contribuit la dezvoltarea fondului obștesc al gospodăriei: ferma de vaci în proporție de 20 la sută, ferma de porci 35 la sută, grădina 25 la sută, diverse 10 la sută.

— Să nu credeți că n-au fost și la noi colectiviști care s-au opus acestei acțiuni — mi-a spus contabilul. Cînd se apropia ziua împărțirii veniturilor, aceștia nu se sfiau să ceară să împărțim totul la ziua-muncă. Cu ei, conducerea gospodăriei, comuniștii și utemiștii, colectiviștii mai înaintați au dus o răbdătoare muncă de lămurire. Și cînd au văzut că din fondul acesta s-au ridicat construcții, s-au cumpărat animale a căror produse le-au îmbelșugat casele, n-au mai vociferat. Ba dimpotrivă pentru anul 1958 am hotărît cu toții să repartizăm pentru fondul de bază 15 la sută din venitul bănesc al gospodăriei.

Contabilul s-a oprit o clipă și a închis registrele. Apoi a adăugat zîmbind:

— Ne-am gîndit ca din acești bani să ne construim un nou grajd pentru vaci, o moară cu ciocănele pentru uruială și un coteț pentru cîteva sute de rațe. Cîștiguri vor ieși și de aici.

STELA NEAGU

POPAS LÎNGA FÎNTÎNA

Iarba fragedă și gustoasă a fost păscută cu plăcere de oile gospodăriei colective din comuna Titu, regiunea București. Dar... soarele e sus și după atîta alergătură, merită să facă un popas, și mai ales lîngă... fîntînă.

Realizări și sarcini privind lichidarea periodicității de rodire la pruni

Prof. Dr. N. CONSTANTINESCU
de la Institutul de cercetări horti-viticole Băneasa-București

In patrimoniul pomicol al țării noastre un loc de frunte îl ocupă prunul: el numără în prezent peste 40 milioane bucăți, adică aproape 65 la sută din totalul pomilor fructiferi.

Dacă în ceea ce privește numărul situația se prezintă destul de bine, nu același lucru se poate spune despre producția medie de fructe obținută de la această specie, întrucît ea atinge pe țară circa 9 kg. la pom. Această stare de lucruri se datorește în mare măsură faptului că prunii produc recolte slabe și la un interval de cîțiva ani, fenomen cunoscut sub numele de periodicitate de rodire.

Pentru înlăturarea periodicității de rodire, oamenii de știință, cercetătorii și practicienii din țara noastră duc o luptă susținută. Rezultate frumoase în această direcție au fost obținute la unele stațiuni experimentale pomicole ale ICAR-ului și îndeosebi la stațiunea Istrița-Ploești, aparținînd Institutului de cercetări horti-viticole.

Livezile de pruni de la această stațiune au avut mult de suferit în anii războiului mai ales în ceea ce privește tăierile. Au lăsat de dorit și lucrările solului, iar îngrășăminte nu s-au aplicat de la înființarea livezii și pînă în 1945.

Incepînd cu anul 1945 agrotehnica a fost îmbunătățită prin aplicarea unor tăieri de corecție și apoi prin tăieri de întreținere a coroanei și de rodire.

Complexul de lucrări aplicate solului, a cuprins arătura de toamnă, care s-a executat la o adîncime de 18—20 cm. și 3—4 prașile de vară; îngrășarea pomilor s-a făcut în fiecare toamnă cu 30 tone bălegar și 300 kg superfosfat la ha, date înainte de arătură. O deosebită atenție s-a dat și combaterii viespei prunului și gărgăriței fructelor.

Cu toate că din complexul agrotehnic au lipsit unele verigi importante (udatul, îngrășarea suplimentară și chiar îngrășarea de bază cu potasiu și azot mineral, precum și unele lucrări ale solului) livada de pruni de la Istrița a dat recolte în fiecare an. Incepînd cu 1949 și pînă în 1955, producția medie a fost de 8.048 kg. la hectar, variind pe ani astfel: 1949 — 6.803 kg.; 1950 — 8.131 kg.; 1951 — 4.807 kg.; 1952 — 12.375 kg.; 1953 — 5.172 kg.; 1954 —8.220 kg.; 1955 — 10.830 kg.

In frunte s-au clasat soiurile Anna Spath cu o producție medie pe 10 ani de 50 kg. la pom apoi Gras Romînesc cu 43,3 kg., Tuleu Gras cu 39,0 kg. și Agen cu 35,2 kg. Dintre soiurile de bază o producție mai mică și anume de 26,3 kg. a dat Vînăt Romînesc, iar la urmă s-au clasat soiurile: Montfort cu 9,5 kg., Nectarina roșie (Pêche) cu 9,1 kg., Vînăt de Italia cu 5,1 kg. și de Bosnia cu 4,8 kg.

Un alt exemplu de lichidare a periodicității de rodire la pruni ni-l oferă stațiunea experimentală pomicolă Bilcești, raionul Cîmpulung regiunea Pitești. Recolte frumoase de prune au obținut și unele unități agricole cooperatiste ca de pildă;

(Continuare în pag. a 4-a)

Mișcarea de inovații în S. M. T.-urile din regiunea Timișoara

In ultimii ani, mișcarea de inovații în S.M.T-urile din regiunea Timișoara a înregistrat progrese însemnate. Avînd în permanență în centrul preocupărilor lor analiza comportării mașinilor agricole în exploatare, mecanizatorii din cele 24 de S.M.T.-uri au executat foarte multe adaptări și modificări care au dus la îmbunătățirea caracteristicilor tehnice ale mașinilor și prin aceasta la creșterea producției și productivității muncii, la reducerea prețului de cost al lucrărilor. Față de anul 1955, numărul inovatorilor a crescut în 1957 de 6,9 ori, al inovațiilor de 5,5 ori, al inovațiilor generalizate de 8 ori, valoarea recompenselor plătite aproape de 14 ori, iar valoarea economiilor realizate prin aplicarea inovațiilor de 6,2 ori. Faptul că numărul inovatorilor este mai mare decît numărul inovațiilor dovedește că a fost dată o mai mare atenție rezolvării în comun a problemelor urmărite. In planul tematic al celor 24 de S.M.T.-uri care au participat în 1957 la concursul de inovații au fost cuprinse 110 inovații care, prin rezolvarea și aplicarea lor, au dus la o economie antecalculată în valoare de 796.187 lei.

Dintre inovațiile realizate în cursul anului 1957 care au contribuit efectiv la ușurarea muncii, la ridicarea productivității și mai ales la eftinirea prețului de cost amintim transformarea cultivatorului C.U.T. 21 în cultivator suspendat pe tractorul K.D.P. 35 realizată de Wagner Francisc, șef de brigadă la S.M.T. Peciul Nou. Cele 47 agregate construite potrivit acestei inovații, au adus S.M.T.-urilor din regiune o economie în valoare de 10.000 lei. Tot la S.M.T. Peciul Nou s-a adaptat la secerătoarea-legătoare SL54 un ax cardanic în locul sistemului de angrenaj cu ajutorul căruia secerătoarea-legătoare este acționată direct de la tractor. Succese frumoase au obținut și mecanizatorii de la S.M.T. Lugoj care s-au situat pe primul loc al concursului de inovații cu un număr de 32 de inovații.

Planul tematic de inovații al colectivului Secțiunii agricole regionale pentru anul 1958 cuprinde un număr de 123 probleme diferite. El a fost aprobat de către Direcția Generală S.M.T. care a indicat practica schimbului de experiență prin fișe tip S.E. între diferite unități din regiune și din țară. Ca urmare a îmbunătățirii muncii de organizare a mișcării de inovații, în cursul primului trimestru al acestui an, au fost realizate 35 de inovații printre care: adaptarea cultivatorului C.P.U. pentru semănatul porumbului în cuiburi, concomitent cu cultivația și administrarea de îngrășăminte chimice, realizată de Wagner Francisc de la S.M.T. Peciul Nou, compresorul cu aer de 10 atm. realizat la S.M.T. Freidorf, compresimetrul pentru motoarele K.D. realizat la S.M.T. Aradul Nou și altele.

In ce privește generalizarea inovațiilor colectivul regional și-a propus să generalizeze în acest an un număr de 20 de inovații, față de 16 în anul precedent. In cursul primului trimestru, au și fost date spre generalizare 7 inovații printre care amintim: presa hidraulică manuală pentru depresarea acului de pulverizator la pompa de injecție KD, cana de amestec benzină-ulei pentru motorașul de pornire PD 10 etc.

Un aspect pozitiv al mișcării de inovații în S.M.T.-urile din regiunea noastră îl constituie și faptul că în acest an, printre cei 130 de inovatori se numără și 7 ingineri mecanici șefi care au adus o însemnată contribuție la realizarea inovațiilor.

Pentru ca mișcarea de inovații în S.M.T.-urile din regiune să obțină rezultate cît mai bune, conducerile acestor unități trebuie să ajute în mai mare măsură colectivele de inovații, astfel ca întreaga activitate să fie canalizată spre realizarea practică a problemelor celor mai importante cum sînt, bunăoară, perfecționările privind întrebuințarea rațională a utilajului agricol existent, scurtarea epocii de recoltare, realizarea de economii etc. De asemenea, inginerii și tehnicienii din S.M.T.-uri au datoria de a-i sprijini pe inovatori, punîndu-le la îndemînă datele științifice necesare și îndrumîndu-i îndeaproape în realizarea temelor cuprinse în planul de inovații.

Acordînd atenția cuvenită rezolvării la timp a problemelor prevăzute în planurile tematice, potrivit necesităților reale ale producției, muncitorii, inginerii și tehnicienii care iau parte la mișcarea de inovații vor aduce o însemnată contribuție la creșterea producției și productivității muncii, la reducerea prețului de cost în agricultura regiunii.

Ing. BURLICĂ ION
din Serviciul regional S.M.T. Timișoara

GOSPODĂRIILE DE STAT DIN REGIUNEA CLUJ SĂ DEZVOLTE CREȘTEREA ANIMALELOR

In ultimii ani, gospodăriile agricole de stat din regiunea Cluj au făcut progrese însemnate în îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern, de a deveni mari producătoare de cereale, carne, lapte, ouă, lînă etc. In ceea ce privește sectorul zootehnic, efectivul de animale matcă s-a mărit simțitor în 1957, față de anul 1950. Astfel, numărul de vaci a crescut într-un procent de 213 la sută, numărul de scroafe cu 140 la sută, al ovinelor cu 149 la sută — dintre care oile cu lînă fină și semi-fină în proporție de 182 la sută — numărul păsărilor cu 216 la sută, iar al coloniilor de albine cu 160 la sută. Cu toate aceste realizări, dacă se ia în considerare numărul de animale și se raportează producția lor la 100 ha. teren agricol, se constată că sectorul zootehnic din cadrul Trustului regional Gostat Cluj a rămas în urmă, atît față de producția de cereale realizată, cît și față de posibilitățile existente. Gospodăria de stat Aiud, de exemplu, n-a produs în anul trecut la 100 ha. teren agricol decît 2940 litri de lapte, gospodăria de stat Dumitra 5.500 litri lapte, iar cea din Cuci 6.800 litri lapte. Mult rămase în urmă sînt unele gospodării și în ceea ce privește producția de ouă, lînă etc.

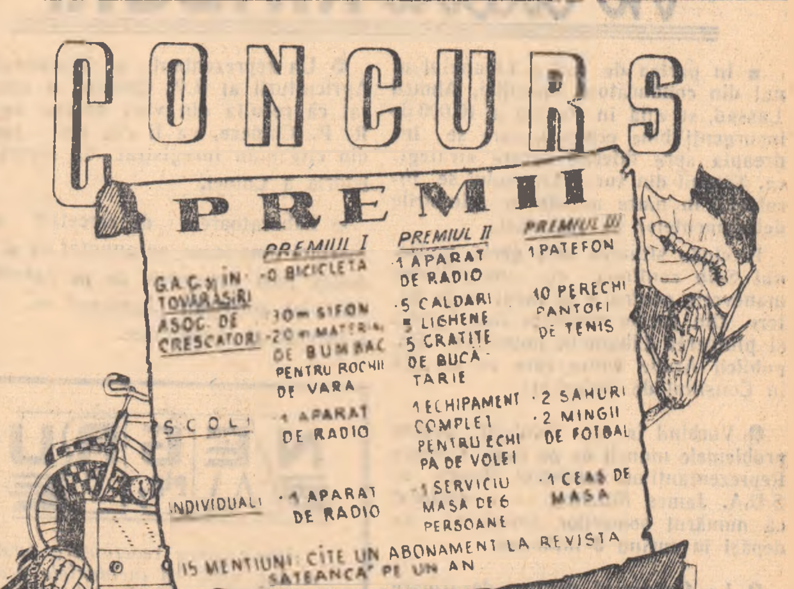
In acest an, în fața Trustului regional Gostat Cluj stau sarcini sporite în raport cu anii anteriori. Pe întregul Trust, trebuie să se producă la 100 ha. cu 3.150 litri lapte de vacă mai mult decît anul trecut, cu 1.528 ouă mai mult etc. Sarcini deosebit de însemnate îi revin Trustului în ce privește producția de carne. Față de anul trecut, aceasta va trebui să crească de zece ori. Posibilități ca gospodăriile de stat să contribuie într-o măsură mai mare la aprovizionarea orașelor cu carne, grăsimi, lapte ouă, există. Rămîne ca și conducerile gospodăriilor de stat din regiunea Cluj să fie convinse de acest lucru și să acorde mai multă atenție dezvoltării sectorului zootehnic, lichidînd mentalitatea după care creșterea și îngrășarea animalelor să fie lăsată pe planul al doilea.

Analizînd deficiențele ivite în dezvoltarea creșterii animalelor se constată că cele mai însemnate lipsuri privesc asigurarea bazei furajere. In multe gospodării de stat, producția de masă verde de pe pășuni este mică și de slabă calitate. Este posibilă sporirea acestei producții? Tovarășii de la gospodăria de stat Zalău, pe baza experienței lor, răspund afirmativ. La această unitate, anul trecut, pe suprafețele îngrășate cu urină de grajd producția de masă verde s-a mărit de cîteva ori, față de pășunile neîngrășate. In acest an, la gospodăria de stat Zalău se vor îngrășa în același fel peste 100 ha. de pășune. Ingrășarea pășunilor — mai ales a celor mai depărtate de sediile gospodăriilor — necesită folosirea îngrășămintelor chimice. Din păcate, în gospodăriile de stat din regiunea Cluj, îngrășămintele chimice se administrează numai la culturile de cîmp, neglijîndu-se aproape total pășunile. Deoarece în multe gospodării de stat — Bistrița, Teaca și altele — însemnate suprafețe de fînețe sînt de slabă calitate din cauza stagnării apei, este necesar să se efectueze desecări pe circa 800 ha. și să se aplice amendamente de calcar, în scopul îmbunătățirii compoziției floristice. De asemenea, trebuie acordată o mai mare atenție îmbunătățirii pășunilor — îndeosebi la gospodăriile de stat Lechința, Cipău, Nasal etc. — prin lucrări agrotehnice (curățirea, grăparea și suprainsămînțarea lor). Pentru folosirea rațională a pășunilor, trebuie lichidată o lipsă serioasă din cadrul unităților Trustului regional Gostat Cluj și anume: neorganizarea pășunatului pe tarlale. Deficitul de furaje din multe unități din regiunea Cluj poate fi înlăturat și prin acordarea unei atenții mai mari însilozării nutrețurilor. Intrucît fiecare unitate a Trustului și-a planificat în acest an să însilozeze cantități de furaje de 2-3 ori mai mari ca anul trecut, se impune ca planul acesta să fie respectat.

Luptînd pentru obținerea unei producții tot mai mari, lucrătorii din unitățile Trustului Gostat Cluj trebuie să se îngrijească și de ieftinirea acesteia. Nu este admisibil ca prețul de cost al laptelui să fie de 2,07 lei litrul la gospodăria din Bistrița, 2,20 lei la cea din Cluj etc. Depășiri însemnate ale prețului de cost se mai înregistrează și la carnea de porc produsă la gospodăriile de stat Cămăraș și Cluj, la lîna livrată de unitățile din Bistrița și Jibou etc. Reducerea prețului de cost la produsele animale depinde în mare măsură de ridicarea producției pe cap de animal. O preocupare, în acest sens, a existat la gospodăria de stat din Poiana, unde de la fiecare vacă furajată s-a realizat, anul trecut, în medie 3.047 litri de lapte. O altă cale menită să ducă la reducerea prețului de cost al produselor animale o constituie mecanizarea lucrărilor din sectorul zootehnic. Pînă în acest an însă, în puține unități a existat o preocupare pentru reducerea muncii manuale. De abia acum s-au început lucrări pentru introducerea liniilor decovil și a adăpatului automat la gospodăriile de stat Poiana și Lechința, instalarea rețelei electrice pentru tocarea mecanică a nutrețului la unitatea din Poiana etc. Se impune, de asemenea, să se acorde o mai mare grijă problemei ieftinirii furajelor, produse de unele unități ale Trustului. Anul trecut, de exemplu, gospodăriile de stat din Nasal, Cluj, Bistrița etc. au produs furaje cu peste 50 la sută mai scumpe decît a fost planificat, ceea ce a dus, în mod firesc, la ridicarea prețului de cost al produselor animale. Calea principală pentru ieftinirea furajelor este însilozarea unor cantități cît mai mari de nutrețuri.

Inlăturînd lipsurile semnalate mai sus unitățile Trustului regional Gostat Cluj vor putea contribui pe viitor cu cantități tot mai mari de carne, lapte, ouă și alte produse la aprovizionarea populației.

Ing GHEORGHE SCURTU și MIRCEA SCRIPCĂ

Revista „Săteanca" în colaborare cu Ministerul Industriei Bunurilor de larg consum, deschide un concurs dotat cu numeroase premii pentru stimularea creșterii viermilor de mătase. Pot participa la concurs: gospodăriile colective, întovărășirile, asociațiile de crescători, școlile ca și țăranii care au contractat individual cu întreprinderile de colectări și achiziții D.C.A. cantități de sămînță de viermi de mătase.

Vor fi premiați crescătorii din categoriile de mai sus care vor preda cea mai mare cantitate de gogoși de mătase rezultată din sămînța contractată. Producția va trebui să fie superioară cantității medii pe gram de sămînță contractată, stabilită pentru regiunea respectivă. Se va ține seama în mod special de cantitatea cea mai mare de gogoși calitatea 1-a predată.

Premiile vor fi acordate în plus peste prețurile și toate avantajele stabilite de lege pentru crescătorii de viermi de mătase.

In desenul de mai sus, puteți vedea lista premiilor ce se acordă. Concursul se închide la 31 iulie a.c., iar premiile vor fi distribuite la 15 septembrie a.c.

Cum a devenit rentabilă creșterea vacilor de lapte

Din experiența gospodăriei colective „Olga Bancic"-Constanța

Gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din Palazu Mare-Constanța, se numără astăzi printre unitățile agricole cooperatiste fruntașe în creșterea animalelor.

Trebuie spus însă că în ceea ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei, treaba n-a mers bine de la început. Și aici, ca de altfel în multe gospodării colective din țară, au fost purtate discuții îndelungate între colectiviști în legătură cu specia și numărul animalelor care le vor crește. Unii erau de părere că ar fi bine să crească oi, deoarece pot fi îngrijite mai ușor, sînt mai puțin pretențioase la hrană, cu alte cuvinte mai rentabile. Alții susțineau dimpotrivă că e mai bine să crească vaci de lapte pe motivul că gospodăria, aflîndu-se în imediata apropiere a orașului Constanța, poate să valorifice laptele pe piață în tot cursul anului și să realizeze venituri mari și permanente.

Conducerea gospodăriei, îndrumată de tehnicienii de la stațiunea experimentală zootehnică Palas și de la Institutul de Cercetări Zootehnice a putut să se orienteze just în această problemă pornind pe calea dezvoltării multilaterale a sectorului zootehnic. Odată cu mărirea efectivului de ovine a fost sporit an de an și numărul vacilor de lapte. Totodată au fost luate măsurile tehnico-organizatorice necesare, pentru a se crea condiții de hrănire, îngrijire și întreținere a animalelor în scopul obținerii unor producții mari și de calitate.

In anul 1955, gospodăria a avut un număr de 53 de vaci furajate de la care s-au obținut în medie cîte 2573,94 litri lapte de la fiecare animal. Pentru un litru de lapte au fost consumate în medie 1,36 unități nutritive. Mic a fost și consumul de muncă, revenind 0,033 de zile-muncă la un litru de lapte. Prețul de cost al laptelui a fost de 1,18 lei. Venitul net adus de ferma de vaci a fost de 228.295 lei. In anul următor, producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 2.516,39 litri, consumul de hrană de 1,37 unități nutritive pe litru de lapte iar plata muncii pe aceeași unitate de produs, de 0,031 zile-muncă. Deși producția de lapte a fost mai mică cu 57,55 litri pe cap de vacă, totuși prețul de cost a scăzut la 1,15 lei iar rentabilitatea fermei a crescut cu 3 procente. In aceeași măsură a crescut și venitul net. Vom arăta mai departe căror cauze se datorește acest lucru.

In anul 1957, gospodăria a dat o atenție mai mare dezvoltării bazei furajere, a organizat rațional monta și fătările, a creat condiții mai bune de îngrijire și întreținere a vacilor și ca urmare, la 63 de vaci producția de lapte pe cap de vacă a ajuns în medie, pe an, la 2.896 litri de lapte.

Consumul de hrană pe litru lapte a scăzut la 1,28 unități nutritive iar plata pe litru a revenit la numai 0,025 de zile-muncă. Prețul de cost al laptelui a scăzut la 1,01 lei, iar rentabilitatea a crescut, venitul net ajungînd la peste 400.000 de lei.

Reducerea prețului de cost al laptelui își are explicația în primul rînd în micșorarea costului hranei de la an la an. Dacă în 1955, costul hranei pe litru de lapte a fost de 0,69 lei, în anul următor a scăzut la 0,65 lei, iar în 1957, a fost de numai 0,58 lei. In anii respectivi vacile au consumat în medie pe an aproximativ aceeași cantitate de hrană (exprimată în unități nutritive). Cu toate acestea, în 1955, rația a fost neeconomică, hrana fiind formată în majoritate din fînuri și concentrate — care după cum se știe sînt furaje scumpe — fapt care a făcut ca în acest an prețul de cost al laptelui să fie mai mare. In 1956, rația fiind echilibrată ca sortimente de furaje, a devenit mai economică, consumul de furaje concentrate și fînuri a scăzut, în schimb a crescut la 3.220 kg. pe cap de vacă consumul de nutreț murat. Se știe că nutrețul murat este mult mai ieftin ceea ce a influențat asupra prețului de cost al laptelui. In 1957, consumul de nutreț murat s-a mărit la 3.350 kg. pe cap de vacă, producția de lapte a sporit și ea deși rația a fost compusă din mai puține fînuri și concentrate.

Pe de altă parte, în timpul verii, în ultimii doi ani s-a organizat pășunatul parcelar pe conveier verde prelungindu-se astfel perioada de pășunat, deci consumul de masă verde.

La reducerea prețului de cost al laptelui a contribuit și consumul de zile-muncă pe litru de lapte care a scăzut de la un an la altul, datorită atît creșterii producției pe cap de vacă cît și măririi productivității muncii. In primii doi ani, pentru obținerea a 100 litri lapte au fost necesare 3,30 și respectiv 3,10 zile-muncă, pe cînd în 1957 pentru aceeași cantitate de lapte s-au consumat numai 2,50 zile-muncă.

Trebuie amintit, de asemenea, că la rentabilitatea fermei de vaci un aport însemnat l-au adus și organizarea montei și fătărilor, asigurarea și permanentizarea colectiviștilor calificați pentru îngrijirea animalelor, controlul producției de lapte zilnic și pe cap de vacă, etc. Munca este organizată pe cel puțin un an de zile; sînt colectiviști care lucrează în fermă de la începutul ei și au în primire aceleași vaci de mai mulți ani.

Ing. FL. CIOCOIU
de la Institutul de cercetări zootehnice București

Măresc sectorul pomicol

Sectorul pomicol ocupă 78 la sută din suprafața agricolă a raionului Muscel. Pentru plantările care se fac în vederea reîmprospătării și îmbunătățirii materialului pomicol, în raion există mai multe pepiniere de pomi fructiferi. Printre acestea se numără și pepiniera din comuna Bilcești, care are o suprafață de 50 de ha. Toamna trecută pepiniera din Bilcești a dat întovărășirilor agricole puieți de meri, peri, cireși, caiși etc., pe care aceștia i-au plantat pe o suprafață de 200 de ha.

Calitatea materialului săditor a fost destul de bună. Dovadă procentul de prindere — 98 la sută.

In toamna aceasta pepiniera va livra gospodăriilor colective și întovărășirilor din raion, pomi pentru plantarea a încă 500 de hectare. Iată de ce în pepinieră au fost plantați 1.000.000 puieți (45 la sută meri și peri și un procent destul de ridicat de cireși, vișini), care vor fi altoiți. Lucrările în pepinieră se execută cu multă grijă și la timp asigurînd astfel un material săditor de bună calitate.

F. P.

IN SPIRITUL ÎNŢELEGERII FRĂŢEŞTI

Intr-o atmosferă cordială, prietenească, în spiritul înţelegerii reciproce frăţeşti, s-au desfăşurat de curînd la Moscova lucrările Consfătuirii reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările participante la Consiliul de ajutor economic reciproc.

La consfătuire s-a discutat despre dezvoltarea continuă a colaborării dintre ţările socialiste, despre diviziunea internaţională socialistă a muncii şi cooperarea în producţie. S-a ascultat de asemenea, o comunicare asupra lucrărilor organelor de stat de planificare ale ţărilor socialiste, pentru elaborarea planurilor de perspectivă, pentru dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei naţionale.

„Colaborarea multilaterală dintre ţările socialiste — se spune în Comunicatul elaborat împreună de reprezentanţii partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările participante la Consiliul de ajutor economic reciproc, bazată pe principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectării reciproce a intereselor naţionale şi ajutorului reciproc socialist, serveşte cu succes cauza construirii socialismului şi comunismului, permite să se folosească la maximum superioritatea sistemului economic socialist mondial pentru dezvoltarea forţelor de producţie ale fiecăreia dintre ţările socialiste şi pentru întărirea puterii economice a lagărului socialist în ansamblu".

Consfătuirea a accentuat însemnătatea deosebită ce o are dezvoltarea ramurilor producătoare de materii prime şi a energeticii, precum şi dezvoltarea şi introducerea continuă a tehnicii celei mai noi. Cooperării şi specializării în construcţia de maşini li s-au dat o mare atenţie, întrucît acestea vor da posibilitatea să se treacă la o producţie mai perfecţionată de masă şi de mare serie care permite reducerea considerabilă a cheltuielilor de producţie. S-a socotit necesară ridicarea continuă a rolului Consiliului de ajutor economic reciproc şi al organelor sale în organizarea colaborării economice.

Reprezentanţii partidelor din ţările care nu participă la Consiliul de ajutor economic reciproc, şi care au participat ca invitaţi la Consfătuire au declarat că sînt gata să ia parte activă la colaborarea economică dintre ţările socialiste şi să întărească această colaborare reciprocă în formele cuvenite pentru înfăptuirea unor măsuri corespunzătoare condiţiilor concrete ale ţărilor lor.

Evenimentele din Franţa şi Algeria

Nevrînd probabil să rămînă mai prejos decît Ludovic al XIVlea, care a spus: „Statul sînt eu", generalul De Gaulle a afirmat ritos în faţa corespondenţilor de presă: „Eu am fost Franţa".

Aşa dar, De Gaulle — după cum scrie Pierre Courtade în „l'Humanite" — nu s-a schimbat. Este acelaşi care într-o zi la Londra a spus: „Nimic nu este mai măreţ decît o măreaţă aventură". Dar Franţa, clasa muncitoare franceză nu au nevoie de „aventuri mărete". Franţa este Republica. Şi pentru apărarea ei, întreaga clasă muncitoare franceză, toţi republicanii cinstiţi şi-au unit forţele în aceste zile învolburate. In întreprinderile industriale, în instituţiile de stat, în instituţiile de învăţămînt, în spitale, cartiere de locuit din regiunea Paris au fost create zeci de comitete antifasciste. Numeroase consilii municipale din întreaga Franţă desfăşoară o intensă activitate în vederea mobilizării maselor populare pentru apărarea republicii. Tot la Paris a fost constituit un „Comitet Naţional de acţiune şi apărare republicană", din care fac parte partidul socialist, M.R.P., partidul radical-socialist, UDSR şi Regruparea democratică africană. Din păcate, conducerile partidelor care au constituit acest comitet continuă să respingă unitatea de acţiune cu Partidul Comunist şi cu C.G.T. care după cum s-a dovedit şi cu prilejul evenimentelor actuale, au constituit sprijinul cel mai puternic al libertăţilor şi instituţiilor democratice. Comitetul a lansat un apel „tuturor republicanilor democraţi" cerîndu-le să-şi reafirme solidaritatea cu toţi cei care se opun încălcării legalităţii republicane şi unităţii naţionale.

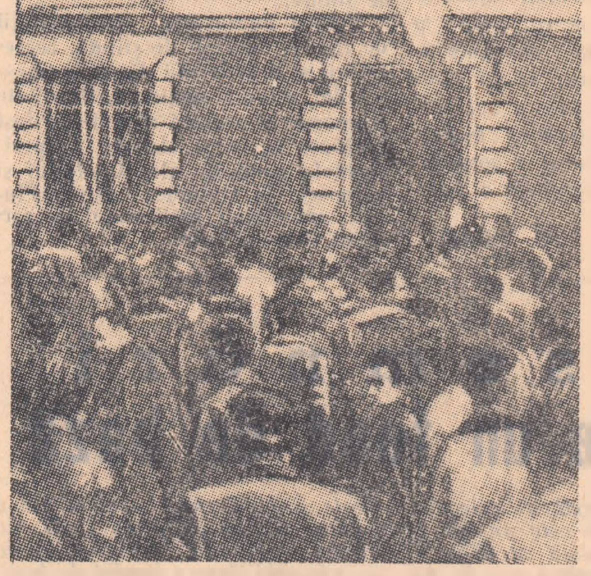
Intre timp, rebelii continuă să manevreze pentru a-l aduce la putere pe De Gaulle. La mitingurile organizate de ultracolonialişti, generalul Massu, Soustelle şi alţii vorbesc fără încetare despre „victoria finală".

La Alger a fost constituit un aşa zis „Comitet al super salvării publice al Algeriei şi Saharei" avînd în frunte doi preşedinţi — pe generalul Massu şi pe Sid Kara, înalt funcţionar în precedentul guvern francez. Generalul Salan, a cărui „lealitate" faţă de Republică a fost mereu subliniată de premierul Pflimlin şi-a pus şi cu acest prilej semnătura sub proclamaţia comitetului nou constituit. La apelurile rebelilor a fost constituit un asemenea comitet şi în insula Corsica. Legăturile telefonice dintre Ajaccio — capitala insulei — şi Paris au fost întrerupte. Postul de radio Alger emite emisiuni cifrate, dînd directive pentru formarea de comitete „de salvare publică" pe teritoriul Franţei.

In Franţa, anumiţi militari care sprijină pe rebeli au făcut o demonstraţie, trimiţînd de-asupra localităţii Clermont-Ferrand o escadrilă de avioane în forma „Crucii Lorenei", după ce cu cîteva zile înainte au făcut o demonstraţie similară asupra localităţii Metz.

Atitudinea guvernului francez faţă de această situaţie inspiră nedumerire şi îngrijorare. O serie de acţiuni întreprinse în ultimele zile sînt menite să înrădăcineze ideea că într-o formă sau alta De Gaulle trebuie să participe la conducerea treburilor publice. Guvernul a trimis două vase cu 4.000 de soldaţi în Algeria şi a dat dispoziţii pentru reluarea traficului aerian între Franţa şi Algeria.

Acţiunea guvernului pentru o reformă a Constituţiei adoptată în 1946, netezeşte de asemenea calea lui De Gaulle către putere. Bineînţeles că presa franceză de dreapta insistă asupra „urgenţei" modificării Constituţiei pretextînd că sarcina principală a guvernului nu ar fi apărarea republicii împotriva rebelilor din Algeria, ci revizuirea Constituţiei republicane. Comisia sufragiului universal a adoptat modificările la Constituţie cerute de guvern cu 21 voturi pentru, 12 contra şi 6 abţineri.

O manifestaţie de protest a oamenilor muncii din Paris împotriva uneltirilor fasciştilor din Algeria.

Grupul parlamentar comunist a dat publicităţii o declaraţie în care reafirmă că unica sa grijă este de a bara calea dictaturii personale şi că în faţa gravităţii pericolului, menţinerea oricărei scindări a forţelor muncitoreşti şi republicane nu poate decît să favorizeze acţiunea rebelilor.

In faţa provocărilor tot mai îndrăzneţe ale rebelilor, forţele patriotice îşi intensifică activitatea de salvare a republicii. Pe adresa preşedintelui republicii sosesc numeroase mesaje ale oamenilor muncii care îşi exprimă hotărîrea de a apăra instituţiile republicane. Lupta însă nu s-a terminat. Forţele democratice resping zi de zi încercările complotiste ale elementelor de dreapta care uneltesc împotriva Republicii.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

● Dinamo Bucureşti a întrecut sîmbătă după o partidă extrem de disputată echipa engleză Newcastle cu 3—2 (0—1).

● La Arad, U.T.A. a înregistrat o frumoasă victorie învingînd pe Dinamo Moscova cu 2—0 (2—0).

● **Cupa R.P.R. la fotbal:** Steagul Roşu Or. Stalin a întrecut Petrolul Ploeşti cu 2—1 (1—1). La Constanţa, Progresul a învins pe Rapid cu 2—0 (2—0). Astfel Steagul Roşu şi Progresul s-au calificat în semifinalele competiţiei.

● In primul tur al „Cupei Dunării" echipele noastre au pierdut ambele meciuri. C.C.A. a cedat pe teren propriu lui M.T.K. cu 3—2 (1—1), iar Ştiinţa Timişoara a pierdut în faţa lui Dinamo Praga cu 5—3 (1—1) deşi pînă la minutul 78 conducea cu 3—1.

● **Alte rezultate în Cupa „Dunării". Belgrad:** Partizan—Tatran Preşov 4—2 (3—0); Steaua Roşie — Dukla Pardubice 2—0 (0—0); **Budapesta:** Ferencvaros— Radnicki Belgrad 3—3 (1—3); **Tatabanya:** Tatabanya—Locomotiva Sofia 1—4 (0—2); **Brno:** Ruda Hvezda — Salgotarjan 3—0 (1—0).

● Echipa de baschet C.C.A. deşi a învins la Sofia pe Akademik cu 78—77, nu s-a calificat pentru turul următor al „Cupei campionilor europeni".

● La Duisburg echipa masculină de handbal a R. F. Germane a întrecut reprezentativa R. P. Romîne cu 21—12 (9—5).

● La Sofia echipele de gimnastică ale R. P. Romîne au fost întrecute de gazde. Rezultatul reprezintă o veritabilă surpriză.

● In concursul internaţional de atletism de la Sofia, Iolanda Balaş, Ana Coman, Zoltan Vamoş, Maria Diţi au cîştigat probele la care au concurat.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

„Avangard" cumpără maşini

R. KERRE

In curtea spaţioasă din faţa garajului colhozului stau aliniate tractoare de cele mai felurite mărci. Cu o lună în urmă maşinile acestea se aflau la S.M.T. Eleiskaia. Acum ele au fost cumpărate de colhozul leton „Avangard". Alături de garaj se află o mică construcţie, unde se amenajează un atelier de reparaţii mecanice.

După ce am vizitat garajul şi atelierul, ne-am dus la comitetul de conducere al colhozului, în nădejdea să-l găsim pe preşedinte şi să stăm de vorbă cu el. Intr-o odaie luminoasă şedea la o masă un bărbat bine legat, de vîrstă mijlocie, care semna nişte acte. Acesta era preşedintele colhozului „Avangard", Stanislav Leitan, Erou al Muncii Socialiste.

L-am rugat să ne spună cum au primit colhoznicii Legea cu privire la reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare, adoptată de cea de-a cincea sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

De cînd şi-a cumpărat colhozul tractoare, copiii colhoznicilor din artelul agricol „Avangard" visează să devină şi ei tractorişti.

— Reorganizarea S.M.T.-urilor este o acţiune necesară şi folositoare, — ne-a răspuns preşedintele. Noi am primit de acum de la S.M.T. Eleiskaia şase tractoare, două batoze, o combină, cîteva secerători, cositoare şi alte mijloace tehnice, în valoare totală de 205.000 ruble. Banii datoraţi pentru maşinile agricole îi vom plăti statului în cea mai mare parte chiar în cursul acestui an. Acum, cînd colhozul şi-a cumpărat maşini, se vor produce multe schimbări. Se va îmbunătăţi organizarea muncii: în timpul muncilor de primăvară şi de toamnă noi vom folosi fiecare tractor din plin. Agronomul colhozului, Dauman Panders, care este responsabil cu maşinile, a şi socotit că dacă vom folosi corect şi cu grijă mijloacele tehnice, vom putea realiza în fiecare an economii de 40—50.000 ruble. In trei-patru ani maşinile agricole vor fi în felul acesta răscumpărate.

— Este necesar, — ne-a spus în continuare preşedintele, — să sporim cointeresarea materială a tractoriştilor. Fruntaşii în muncă vor fi răsplătiţi pe merit. Cît priveşte părerea colhoznicilor asupra legii de reorganizare a S.M.T.-urilor, te-aş sfătui să stai de vorbă în privinţa asta cu ei înşişi.

Cînd am ieşit de la comitetul de conducere al colhozului, l-am întîlnit pe colhoznicul Maris Krastenberg. Am intrat în vorbă.

— Mă întrebaţi ce părere avem despre reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare? Noi sprijinim din toată inima această măsură a partidului şi guvernului. Uitaţi-vă, vedeţi colo în cîmp un tractor cu o remorcă după el? Acum tractorul acesta e al nostru şi nu stă nici o clipă fără treabă. Aşa era oare şi înainte?

Am stat de vorbă şi cu alţi colhoznici. Şi ei aprobă cu căldură noua lege. Colhoznicii din Letonia Sovietică ştiu bine că reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare înseamnă încă un pas pe drumul întăririi şi dezvoltării continue a orînduirii colhoznice.

Realizări şi sarcini privind lichidarea periodicităţii de rodire la pruni

(Urmare din pag. 3-a)

gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Valea Mare, regiunea Piteşti (177.796 kg. prune de pe o suprafaţă de 15,72 ha. adică o producţie medie de 5786 kg. la ha) gospodăria agricolă colectivă „N. Bălcescu" din comuna Văleni, raionul Topoloveni regiunea Piteşti (86.185 kg. de prune de pe o suprafaţă de 10,33 ha., ceea ce reprezintă o producţie medie de 8.343 de kg. la hectar).

★

La consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii s-a pus cu tărie problema înlăturării periodicităţii de la principalele specii pomicole printre care se numără şi prunul. In legătură cu aceasta se impune aplicarea unor măsuri agrotehnice şi organizatorice deosebit de importante dintre care voi aminti pe cele mai însemnate.

In primul rînd este vorba de spargerea ţelinii naturale acolo unde nu există primejdia eroziunii solului. Paralel cu aceasta trebuie făcute experienţe cu desfundarea terenului la adîncime mare (60—65 cm.) prin trasarea unei singure brazde pe mijlocul intervalelor de pomi şi aplicarea unor doze mari de îngrăşăminte pe fundul brazdelor. Oriunde spargerea ţelinii nu poate fi recomandată, se impune lucrarea solului în jurul trunchiului şi stabilirea celor mai bune metode de administrare a îngrăşămintelor. In această privinţă pot fi folosite cu bune rezultate metoda de îngrăşare în copci precum şi pal-injectoarele pentru administrarea îngrăşămintelor lichide pe feno-faze.

Este nevoie de asemenea să se organizeze în toate regiunile pomicole platforme de gunoi, de compost şi gropi de fecale. O atenţie deosebită trebuie să se dea şi rezervelor de turbă existente în aceste regiuni sau în vecinătatea lor, depozitelor de rumeguş putred şi folosirii îngrăşămintelor verzi.

Paralel cu aceasta, industriei de îngrăşăminte minerale îi revine sarcina de a asigura pentru cultura prunului cantităţi crescînde de îngrăşăminte chimice care să ajungă pînă la 120.000 tone îngrăşăminte azotate, fosfatice şi potasice anual.

Ţinînd seama că prunul reacţionează foarte bine la îngrăşarea cu potasiu, se impune folosirea în acest scop a unor cantităţi cît mai mari de cenuşă.

In zona podzolului majoritatea terenurilor cultivate cu pruni necesită o amendare cu var.

In legătură cu problema îngrăşării livezilor de pruni, cercetătorilor le revine sarcina de a găsi reţetele, metodele şi formele de îngrăşăminte cele mai potrivite condiţiilor locale.

Rezolvarea problemei apei din sol prezintă două aspecte: primăvara evacuarea din livezi a apei care bălteşte şi vara udarea livezilor în perioadele de secetă. Se cunoaşte că în ţara noastră sînt foarte puţine amenajări şi instalaţii de irigat livezi, iar dintre cele existente nici una nu foloseşte apele curgătoare care străbat zona dealurilor. In această situaţie se impune dezvoltarea irigaţiilor prin folosirea apelor din rîuri cu ajutorul instalaţiilor de pompare şi crearea de bazine de retenţie, din care apa să fie folosită prin gravitaţie.

Din punct de vedere al protecţiei culturilor de pruni este necesar să se organizeze aşa cum trebuie distrugerea omizilor de nălbar, cotari, inelari, etc., combaterea viespei şi gărgăriţei prunului, a bolilor criptogamice, dintre care în primul rînd petele roşii, ciuruirea frunzelor, monilinia şi fumagina.

O deosebită atenţie trebuie acordată combaterii păduchelui ţestos care împreună cu alţi duşmani decimează în fiecare an sute de mii de pruni, mai ales la soiurile Bistriţa şi Vînăt Romînesc, foarte răspîndite în partea de nord şi est a ţării. De asemenea se cere studiată şi combătută bacterioza prunului.

Din punct de vedere biologic, lichidarea periodicităţii de rodire la pomi, necesită studierea cauzelor slabei productivităţi a unor soiuri, în frunte cu Vînătul Romînesc şi de Bistriţa care sînt şi cele mai răspîndite în ţara noastră, apoi prunul Bosniac, prunul Vînăt de Italia, Pêche (Nectarina roşie), Renclod Violet ş.a.m.d.

Pentru a preîntîmpina pagubele provocate de ploile reci şi neîntrerupte din timpul înfloritului se impune dezvoltarea creşterii albinelor şi manevrarea stupilor în timpul înfloritului astfel încît polenizarea să fie asigurată chiar pe vreme ploioasă. Pe de altă parte pomii au nevoie să fie ocrotiţi şi împotriva îngheţurilor, problemă care poate fi rezolvată prin folosirea fumigaţiilor.

Lichidarea periodicităţii de rodire şi obţinerea unei recolte bogate de prune va însemna îmbunătăţirea simţitoare a nivelului de trai al oamenilor muncii, întărirea economiei noastre naţionale. De aceea, aplicarea măsurilor menite să ducă la înlăturarea acestui fenomen dăunător producţiei de fructe trebuie să constituie pentru toţi pomicultorii un obiectiv de frunte.

In cîteva RÎNDURI

■ In partea de sud a Libanului unul din conducătorii opoziţiei, Ahmed Lassad, se află în fruntea a 10.000 de insurgenţi bine echipaţi, care se îndreaptă spre diferite centre strategice. Ţăranii din sudul Libanului se înrolează în mare număr în rîndurile detaşamentelor de răsculaţi.

In ciuda situaţiei sale grele, guvernul Solh continuă cu încăpăţînare manevrele pentru a se menţine la putere. Din aceste manevre face parte şi plîngerea Libanului împotriva Republicii Arabe Unite care se discută în Consiliul de Securitate.

● Vorbind în faţa comisiei pentru problemele muncii de pe lîngă Camera Reprezentanţilor, ministrul Muncii al S.U.A. James Mitchell — a declarat că numărul şomerilor americani va depăşi în curînd 6 milioane.

● La Congresul pentru dezarmare şi colaborare internaţională ce va avea loc între 16 şi 22 iulie 1958 la Stokholm, vor participa aproximativ 2.200 de delegaţi din toate ţările lumii.

● Dr. R. Lapp, savant atomist de frunte din S.U.A. a declarat că lansarea celui de al treilea satelit sovietic „arată că Uniunea Sovietică dispune de racheta balistică intercontinentală". Lansarea satelitului de la bazele din U.R.S.S. este o dovadă, a spus Lapp, că s-ar putea lansa în direcţia S.U.A. o rachetă balistică care şi-ar atinge ţinta în 20-30 de minute.

● Un reprezentant al Ministerului Agriculturii al R.P. Chineze, a anunţat că recolta din vara acestui an a R. P. Chineze, va fi cea mai bună din cîte s-au înregistrat în întreaga istorie a Chinei.

● Laboratoarele de cercetări ale marinei americane au anunţat că şi al doilea post de emisie de pe satelitul artificial american „Explorer no. 1" a încetat să funcţioneze.

NEGRU PE ALB

Unele ziare reacţionare americane scriu că incidentele provocate de călătoria lui Nixon în America de Sud ar fi fost „inspirate de roşii".

E flagrantă-aici minciuna
Şi caraghios reproşu',
Stele verzi cînd vezi într-una,
Să susţii că tu vezi roşu...

In armata americană a luat fiinţă un „corp de armată strategică", format din trupe de şoc, destinate să fie folosite în „războaiele limitate".

Noi nu ne mai mirăm deloc,
Fiindcă trupele „de şoc"
Sînt rezultatul ne-ndoios
Al încă unui... „şoc nervos".

Toate S. M. T.-urile la nivelul celor fruntaşe

(Urmare din pag. 1)

350 de tractoare permanentizate, care pînă la iarnă nu se vor deplasa deloc la sediul staţiunii.

INTREBARE: Ce alte măsuri au fost luate pentru a se executa un volum mai mare de lucrări în cadrul campaniei de vară?

RASPUNS: A fost contractat un volum de aproape 2.000 hantri pentru prăşitul I mecanic şi 2.000 hantri pentru prăşitul al 2-lea. Am repartizat din timp S.M.T.-urilor cele 26 de sape rotative ce ne-au sosit de curînd. Intrucît şi volumul lucrărilor de semănat culturi prăşitoare cu maşinile a crescut mult în primăvara aceasta, sîntem încredinţaţi că cele 108 cultivatoare KRN şi cele 108 tractoare UTOS şi Universale din S.M.T.-urile noastre vor reuşi să prăşească suprafeţe mai mari decît cele contractate în unităţile agricole socialiste. Totodată, cele 197 de secerători-legători şi 734 de batoze ale S.M.T.-urilor sînt reparate în procent de aproape 50 la sută. Repararea utilajului necesar în muncile de vară este pe terminate la dezmiriştitoare şi motoare stabile. De asemenea, a fost pregătit utilajul necesar electrificării a 8 arii în raza de activitate a S.M.T.-urilor Zorleni, Vaslui şi Holboca.

Pentru a realiza un volum cît mai mare de lucrări la dezmiriştit şi arături de vară, vom menţine şi în cea de a doua campanie agricolă din acest an, cele 210 schimburi de noapte organizate. S.M.T.-urile au fost obligate să organizeze cursuri de instruire pe de o parte cu mînuitorii de secerători-legători, repartizaţi pe maşini de către unităţile agricole cooperatiste, iar pe de altă parte cu tractoriştii, batozarii şi combinerii. In campania de vară, S.M.T.-urile Gura Idrici, Zorleni, Holboca, Huşi, Criveşti şi Frumuşica, vor ajuta unele unităţi cooperatiste din raza lor de activitate şi la irigatul grădinilor de zarzavaturi. Motoarele şi pompele necesare acestei lucrări au fost de pe acum instalate la faţa locului.

Mai trebuie să menţionez că pentru a pune în aplicare recomandările Consfătuirii pe ţară de la Constanţa, cu privire la folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole, a fost alcătuit un colectiv de ingineri care pînă la 1 iunie vor definitiva planul de măsuri elaborat în acest scop.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".